

SOCI. ALRÅ DGIV EREN

DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING

04/23

GUIDE

Sådan får du gode vaner

INTERVIEW MED SOCIALMINISTER:

"Det er en ret vild opgave
at udvikle det sociale område"

TEMA

DE SJÆLDNE

Mød seks socialrådgivere i sjældne job:
I Forsvaret, i lufthavnen og hos politiet...
Én af dem er **Tine Jørgensen**, som
arbejder på hospice.

8

"Jeg ville tættere på mennesker"

Mare Tomicic sprang fra et studie på RUC til socialrådgiveruddannelsen - for at lære, hvordan man arbejder med mennesker i praksis. Som nyuddannet er hun stadig i gang med at lære og er glad for sit job.

Foto: Lisbeth Holten

TEMA

DE SJÆLDNE

Mød seks socialrådgivere i sjældne job: I Forsvaret, i lufthavnen og hos politiet... Én af dem er Tine Jørgensen, som arbejder på hospice.

16

29

Advarselsslamperne bør lyse, når politikerne (igen) i deres søgen efter gode ideer falder over kassen med 'administration'. Vi må som faggruppe hører til i denne kasse (...) Vi socialrådgivere er borgernær velfærd.

Trine Quist, formand for Dansk Socialrådgiverforenings Region Nord

34

"Det er en ret vild opgave at udvikle det sociale område"

Socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil vil nedbryde barrierer og modne socialområdet til gavn for både udsatte mennesker og fagligheden. Men hun mener ikke, at der er brug for flere penge.

Foto: Lasse Lundberg

38

"Afstandtagen til samfundet vendes til samhørighed"

Meline Frederiksen, socialrådgiver og projektleder i Café Exit.

Foto: Michael Drost-Hansen

10

Guiden

Bliv bevidst om dine vaner. Gjentagelse trumfer intensitet. Byg en vane.

Kontakt redaktionen på
redaktionen@socialraadgiverne.dk

04 NYT FRA DS

06 SOCIALT NYT

08 MEDLEM NR.

"Jeg ville tættere på mennesker."

10 GUIDEN

Sådan får du gode vaner.

13 BØGER

14 FORSKEREN

Akut situation tester netværket.

16 TEMA: DE SJÆLDNE

Seks socialrådgivere fortæller om deres valg af et af de mere sjældne socialrådgiverjob - eksempelvis i Forsvaret, lufthavnen og på et hospice.

28 LEDER

Løn skal ikke bestemmes af køn.

28 MIN MENING

29 REGIONSLEDER

Socialt arbejde er ikke administration.

29 PRAKSISKLUMMEN

Den gode historie stod skrevet i alles ansigter.

30 JURA

De svageste borgere udnytter ikke retssikkerheden i klagesystemet.

31 DEBAT

Drop proceskrav og styrk livsmestring.

31 MIT ARGUMENT

Med barnets lov kan vi handle hurtigere.

32 ANALYSE

Der skal turbo på uddannelsesindsatsen, hvis flere unge skal have en uddannelse.

34 INTERVIEW MED SOCIALMINISTER

Ministeren vil udvikle socialområdet til gavn for både udsatte mennesker og fagligheden, men hun mener ikke, at der er brug for flere penge.

38 REFLEKSION

"Afstandtagen til samfundet vendes til samhørighed".

39 KONTAKT

39 KALENDER

MIT YNDLINGSORD

Sprog har magt. Derfor skal vi bruge det med omtanke. Har du et **yndlings- eller hadeord** så skriv til os på ord@socialraadgiverne.dk

Priya Helene Tietze,
Socialrådgiver i Myndighed for Psykiatri og Socialt Udsatte, Randers Kommune.
Hendes yndlingsord er:

RECOVERY

På min arbejdsplads arbejder vi recovery-orienteret. Vi tager altid udgangspunkt i borgernes håb, ønsker og drømme. Det betyder, at jeg arbejder i en mere ligeværdig relation, hvor jeg stiller min faglige viden til rådighed for borgeren.

Indsatsen skal give mening for den enkelte. Hvis borgeren ønsker at arbejde med at kunne mestre at købe en sodavand i Netto, så er det dét, vi går med. Uanset om andre måtte synes, at tøjvask er mere "nødvendigt og rigtigt" at mestre. Vi hjælper borgerne til at leve et så meningsfuldt og selvstændigt liv som muligt - med en tro på at komme sig. Derfor er recovery mit yndlingsord.

kilder til at finansiere deres sige fra, fordi vi på papiret også

Foto: Simon Jeppesen

Dansk Socialrådgiverforening

Udgives af Dansk Socialrådgiverforening, Tolbodgade 19 B, 1253 København K, telefon 7010 1099, ds@socialraadgiverne.dk, www.socialraadgiverne.dk **Ansvarshavende redaktør** Signe Færch, sif@socialraadgiverne.dk **Redaktør** Susan Paulsen, sp@socialraadgiverne.dk **Journalister** Sofie Mehl Augustesen, sma@socialraadgiverne.dk Bjarke Hartmeyer Christiansen, bhc@socialraadgiverne.dk, Lærke Øland Frederiksen, lof@socialraadgiverne.dk **Layout** Signe Ida Christiansen, sic@socialraadgiverne.dk **Annønce** til Socialrådgiveren, Socialrådgiverjob.dk og Dansk Socialrådgiverforenings nyhedsbrev tegnes af: Media-Partners, telefon 29 67 14 36, www.Media-Partners.dk/medier **Stillingsannoncer** marianne@media-partners.dk **Tekstsideannoncer** joergen@media-partners.dk **Deadline** for annoncer til 5-2023 er 16. august 2023 **Forside:** Michael Drost-Hansen **Tryk** Stibo **Årsabonnement** 910 kr. inkl. moms. Løssalg 70 kr. pr. nummer plus forsendelse **Socialrådgiveren udkommer** 8 gange om året. Dette nummer udkommer 27. juni 2023. Artikler og indlæg er ikke nødvendigvis udtryk for organisationens holdning. **Kontrolleret oplag:** 18.819 **Trykt oplag:** 19.970 **ISSN** 0109-6103

Reformkommission

ANBEFALER HELHEDSORIENTERET, SOCIAL INDSATS

Reformkommissionen har fremlagt sin tredje og sidste rapport, som fokuserer på de knap 200.000 borgere på kanten af arbejdsmarkedet. Rapporten indeholder en lang række anbefalinger, som overordnet set høster ros fra Signe Færch, forkvinde for Dansk Socialrådgiverforening.

– Det har en stor værdi for folk at bidrage med det, de kan. Derfor er det klogt af kommissionen at stille helt skarpt på småjob med rigtige løntimer. Det er dog vigtigt, at det suppleres med helhedsorienterede indsatser, så borgerne har mulighed for at øge deres timetal, eller at borgerne kan komme i fleksjob, hvis de ikke kan blive selvforsørgende over tid.

Reformkommissionen lægger også op til at lempe og fjerne en række proceskrav. I stedet for at måle på antallet af borgere i

virksomhedspraktik og antallet af samtaler i jobcentrene, skal kommunerne og medarbejderne have større frihed til at skrue et forløb sammen med indsatser, der giver mening for den enkelte.

– I dag skal socialrådgiverne indkalde til et fast antal møder, hvor en stor del af indholdet er fastlagt. Det er tungt og bureaukratisk for alle. Hvis vi får frihed og fagligt handlerum til at møde borgerne i øjenhøjde og samarbejde om at lave helhedsorienterede forløb, så skaber det resultater, fortæller Signe Færch.

Lønmodtagere, der arbejder i fag med mange kvinder, får typisk en lavere løn end andre, som har samme ledelsesansvar, erhvervs erfaring og uddannelseslængde. Det bekræfter Lønstrukturkomiteens rapport, der udkom midt i juni og danner grundlag for trepartsforhandlingerne i efteråret.

Psykiatri og misbrug

NYT DOBBELTDIAGNOSE-TILBUD

Som en del af økonomiaftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner er det besluttet at etablere et nyt, integreret dobbeltdiagnosetilbud i regionerne og om-lægge de særlige pladser i psykiatrien til et længerevarende, regionalt tilbud for samme målgruppe på cirka 9.200 personer.

Tilbuddet indføres gradvist fra næste år – startende med den gruppe, som i dag ikke får behandling for deres misbrug. Målgruppe, der flyttes fra den kommunale misbrugsbehandling, udgør cirka 4.600 personer.

Udsatte

SOCIALT FRIKORT FORTSÆTTER

Folketinget har vedtaget en lovændring, der viderefører forsøgsordningen med et socialt frikort. Forsøgsordningen trådte i kraft i januar 2019 og er nu videreført til udgangen af 2024. Desuden hæves beløbsgrænsen. Fremover bliver det muligt at tjene op til 40.000 kroner skattefrit om året, hvis man har et socialt frikort. Med forlængelsen af forsøgsperioden videreføres alle sociale frikort automatisk. Borgerne skal derfor ikke ansøge om at få et frikort på ny efter 1. juli.

Udsatte børn

BARNETS LOV VEDTAGET

Foto: Henrik Sørensen

Loven vil påvirke rammerne for det sociale arbejde og socialrådgivernes arbejds-vilkår. Dansk Socialrådgiverforening har sat markante socialrådgiveraftryk på loven. Herunder en lettere sagsgang, som giver mulighed for at hjælpe tidligere, to socialrådgivere på nogle af de mest komplicerede sager og styrkede rettigheder til børnene. Men meget afhænger af implementeringen. Dansk Socialrådgiverforening kommer derfor til at holde skarpt øje med området, når loven er trådt i kraft 1. januar.

København

GRÆNSE FOR BØRNEFATTIGDOM

For at få ekstra fokus på økonomisk trængte børnefamilier indfører Københavns Kommune en børne-fattigdomsgrænse. Borgerrepræsentationen har besluttet, hvordan børnefattigdomsgrænsen skal beregnes, og den opgøres første gang ultimo 2023.

Politisk aftale

NY ENSOMHEDS-STRATEGI

En ny politisk aftale afsætter penge til en national ensomhedsstrategi, der skal understøtte en national indsats mod ensomhed på tværs af sektorer. Pengene skal gå til, at man næste år laver en strategi og en konkret handlingsplan med initiativer mod ensomhed, og til at etablere et nationalt ensomhedspartnerskab.

15. -16. NOVEMBER 2023

SOCIAL RÅD GIVER DAGE

KOM MED TIL
**SOCIALRÅD GIVERNES
STORE FAGFESTIVAL**

den 15. og 16. november
under overskriften
FAGLIG STYRKE OG UDVIKLING

Her kan du være sammen med flere hundrede fagfæller, få styrket dine kompetencer og blive fagligt inspireret fra oplæg, workshops og debatter på Hotel Nyborg Strand.

FØRST TIL MØLLE
Der er begrænset antal pladser

Du kan læse mere om tilmelding, priser, værelser og program på
[SOCIALRAADGIVERNE.DK/SD23](https://socialraadgiverne.dk/sd23)

Kampagne

SPAR IKKE PÅ SOCIALRÅDGIVERNE

Kommunerne skal spare 700 mio. kr. på administration i 2024, og det risikerer at gå ud over socialrådgivere og de borgere, de arbejder med. For tre ud af fire socialrådgivere tæller som administration i de kommunale regneark.

Dansk Socialrådgiverforening har lavet en kampagne på sociale medier, der skal vise beslutningstagerne, at socialrådgivernes arbejde ikke er administration, men borgernær velfærd. Og derfor er det ikke socialrådgivere, der skal spares på, når politikerne skal finde besparelser på administrationen.

Tre ud af fire socialrådgivere opgøres som administration i kommunernes budgetter. For eksempel Lise Stenbæk, der er skolesocialrådgiver og hjælper de børn, som synes, at det er svært at komme i skole. Hun arbejder sammen med lærere, pædagoger og forældre og sørger for, at der bliver lavet de indsatser, der skal til, for at få børn i skolevægring tilbage til klasseværelset. Lone Engels, der cykler rundt på sin farverige ladcykel for at møde de hjemløse borgerne dér, hvor de er. Hun binder indsatser sammen på kryds og tværs af socialforvaltningen, jobcentrene og sundhedsvæsenet, og sørger for, at de hjemløse får hjælp og støtte til at klare hverdagen. Og Laura Pode, der står klar til at sikre en god overgang til voksenlivet for unge med handicap.

Tilbageblik

SÅDAN SKREV VI I SOCIALRÅDGIVEREN 5-1963:

1963: I forbindelse med DS' 25-års jubilæum ville bestyrelsen hædre Manon Lyttichau ved at udnævne hende til æresmedlem. Flere gode kræfter tog initiativet til socialrådgiverarbejdet herhjemme, men hun var den, der kom med de konkrete forslag til socialrådgiveruddannelsen og arbejdet. "I Deres omsorg sørgede De for, at socialrådgiverne fik et kursus i jiu jitsu. Jeg er ikke klar over, om faget var mere voldsomt og håndgribeligt dengang. I dag er kurset i hvert fald faldet ud af undervisningen", nævnte Eva Gredal som kuriosum i sin tale.

2023: I 85 års-jubilæumsåret har DS 19.000 medlemmer mod 560 for 60 år siden. Jiu jitsu er stadig ikke på skemaet, men uddannelsen ruste socialrådgiverne til jobs mange andre steder end på hospitalerne, hvor det hele begyndte.

Arbejds miljø

HVER 5. SOCIALRÅDGIVER TAGER SMERTESTILLENDE

19 procent af socialrådgiverne må tage smertestillende medicin for at klare arbejdsdagen. Det fremgår af en undersøgelse fra Arbejdstilsynet, og dermed ligger socialrådgiverne i top blandt lønmodtagerne. Der skal tages bedre hånd om nye medarbejdere, mener Dansk Socialrådgiverforening, og KL anerkender, at der skal fokus på oplæring og ledelse.

Ny vejledning

HØJE FØLELSMÆSSIGE KRAV

Arbejdstilsynet har offentliggjort den anden vejledning til bekendtgørelsen om psykisk arbejdsmiljø. Denne gang handler det om høje følelsesmæssige krav i arbejdet. Vejledningen samler en række centrale tiltag, som arbejdsgiver kan sætte i værk sammen med medarbejderne. Herunder at sikre, at alle medarbejdere har de nødvendige færdigheder og tid til at tackle opgaver med en høj følelsesmæssig belastning. Samt at fremme en åben dialog om de følelsesmæssige udfordringer gennem for eksempel supervision.

Beskæftigelse

DS I FØLGEGRUPPE

Regeringen har nedsat en ekspertgruppe, der skal se på, hvordan et nyt beskæftigelsessystem kan se ud. Der er derudover nedsat en følgegruppe af centrale interessenter og aktører, som løbende vil komme med indspark til ekspertgruppen, herunder Dansk Socialrådgiverforening. – Vi glæder os til at byde ind med faglighed og kendskab til praksis i følgegruppen. Men vi er stadig bekymrede over besparelserne på 3 mia. kroner, der kan spænde ben for de gode ambitioner, siger forkvinde Signe Færch.

SKOTTERUPHUS

»En epoke slutter - en ny starter«

John Heegaard, stifter og daglig leder af Skottetuphus stopper efter 32 år og overdrager den 1. september 2023 ansvaret til Christian Jensen. Christian har været ansat på Skottetuphus siden 2009. De sidste 8 år som souschef.

INVITATION

Kære nuværende og tidligere unge, deres familier og samarbejdspartnere. Vi inviterer til afskedsreception.

DEN 8. SEPTEMBER KL. 14:00 - 17:00

Gl. Banegårdsvej 8, 3000 Helsingør. S.U. Senest den 15. august på mail: reception_skottetuphus.com

HVEM SKAL HAVE DEN GYLDNE SOCIALRÅDGIVER 2023?

Kender du én eller en gruppe af socialrådgivere, der er medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening, og har ydet en prisværdig indsats til gavn for socialrådgivere eller socialrådgiverfaget?

Det kan for eksempel være ved:

- at sætte fokus på eller nytænke socialrådgiverfaget.
- at levere arbejde af en høj faglig kvalitet.
- at styrke socialrådgivernes arbejdsmiljø, løn- og arbejdsforhold og mulighed for at udøve godt socialt arbejde.

Så kan du indstille til Dansk Socialrådgiverforenings pris Den Gyldne Socialrådgiver.

Hvem kan indstilles til prisen?

Alle medlemmer af Dansk Socialrådgiverforening – bortset fra medlemmer af hovedbestyrelsen – kan indstilles til prisen, som er på 15.000 kr. Prisen uddeles på fagfestivalen Socialrådgiverdage 15.-16. november 2023.

Du kan indstille din kandidat på DS' hjemmeside socialraadgiverne.dk

Fristen for at indstille kandidater er 3. september.

OBS: 2 LEDIGE PLADSER

Soranahus

Opholdssted godkendt til unge mellem 12 og 18 år, med mulighed for forlængelse til det 25. år.

Vores slogan er "Vejen til et godt liv". Vi danner rammen om en gruppe unge, der af forskellige årsager, i en periode ikke kan bo hjemme mere. På Soranahus er den pædagogiske forståelses ramme neuropsykologi og neuropædagogik.

Vores pædagogiske hjørnestein og værdier er baseret på struktur, low arousal med en anerkendende og mentaliserende tilgang samt kognitiv adfærdstherapie.

Teamet på Soranahus er sammensat ud fra et helhedsorienteret menneskesyn, som har relevans for den daglige behandling.

Hos Soranahus får de unge en unik mulighed for at starte på en frisk i et trykt og familiært miljø, hvor de får styrket deres selvværd, selvtillid og egen identitet.

- Høj faglighed i familiært miljø
- Døgnbehandling, aflastning og familiebehandling
- Pædagogisk/Psykologisk uddannet team med mange års erfaring

Behandlingsmetode

- Neuropsykologi
- Neuropædagogik
- Mentalisering
- Low arousal

Faglig tilgang

- Mentaliserende tilgang
- Relationsorienteret tilgang
- Anerkendende tilgang
- Ressourceorienteret tilgang
- Spejling

Fonden Soranahus

Har du en ung som har brug for et opholdssted i trygge rammer? Så kontakt leder Heidi Holst Seeger på Mobil: 51 815 816 eller Heidi@soranahus.dk

Soranahus

Vejen til et godt liv

Socialpædagogisk opholdssted på Vestsjælland, for op til ni unge mellem 12 og 25 år. (§66, §76, §107)

Læs mere på www.soranahus.dk eller find os på [facebook.com/soranahus](https://www.facebook.com/soranahus)

I podcasten 'På vej mod at blive socialrådgiver' fortæller både studerende og socialrådgivere om, hvorfor de har valgt socialrådgiveruddannelsen. Podcasten er lavet af Socialrådgiveruddannelsen Campus Holstebro. Lyt med, hvor du plejer at lytte podcast.

CV

Mare Tomicic

34 år, København.

2022 -

Københavns
Kommune,
Borgercenter
Handicap,
Ungeafdelingen.

2022

Uddannet socialrådgiver fra Københavns Professionshøjskole, Interkulturel linje.

2017

Frivillig i Settlementet.

Det har været en god dag for mig, når en borger har søgt om eksempelvis botilbud, og jeg har lavet en faglig vurdering, der bakes op af visitationen.

Mare Tomicic

Er du studerende? Som studerende koster det kun 36 kroner pr. måned at være medlem af SDS. Du kan melde dig ind på socialraadgiverstuderende.dk/bliv-medlem. Som medlem af SDS kan du deltage i forskellige arrangementer som 'Land godt i praktikken' og 'Jura Brush Up'. Få også rabat på studiebøger samt andre gode tilbud.

”Jeg ville tættere på mennesker”

Mare Tomicic sprang fra et studie på RUC til socialrådgiveruddannelsen – for at lære, hvordan man arbejder med mennesker i praksis. Som nyuddannet er hun stadig i gang med at lære og er glad for sit job.

Fortalt til Mette Mørk
Foto: Lisbeth Holten

Jeg tog en omvej til socialrådgiverstudiet. Efter to sabbatår begyndte jeg på RUC, og jeg fik næsten en bachelor – og tog så orlov og fik undervejs arbejde på en socialøkonomisk virksomhed. Jeg havde blandt andet læst pædagogik og kultur- og sprogødestudier på RUC, så jeg tænkte, at jeg sagtens kunne arbejde med mennesker. Men det var svært at omsætte den teoretiske viden om at arbejde socialt – jeg havde jo ikke lært, hvordan man arbejder en til en og med det relationelle. Det gav mig puffet til at søge et studie tættere på mennesker. Derfor søgte jeg ind på socialrådgiveruddannelsen.

Jeg glædede mig til at komme ud i praktikken, hvor jeg var i den boligsociale enhed i Gladsaxe Kommune. Jeg lærte rigtig meget om, hvordan man som socialrådgiver skal kunne navigere på mange

planer og være tovholder. Man skal have overblik over loven, over relevante enheder og forvaltninger og have en bred målgruppeforståelse: Der er langt fra en voldsramt kvinde på krisecenter til en voldsdømt indsat i et fængsel.

Vild start

De erfaringer hjalp mig, da jeg blev færdiguddannet for et år siden og fik job i Borgercenter Handicap, hvor jeg arbejder med unge med en autismediagnose. Dem havde jeg ikke lært om på uddannelsen. Det var en vild start, for jeg begyndte med fuld sagsstamme på omkring 50 sager sideløbende med introforløbet. Min telefon ringede jo den første dag, og jeg kendte ikke navnet på borgerne. Nu har vi fået et bedre introforløb, hvor vi har fået en fast mentor for nyansatte, som man har tilknyttet i seks måneder, og man begynder med en halv sagsstamme i nogle måneder. Det er meget bedre.

Jeg er stadig i gang med at lære og er glad for mit job. Det har været en god dag for mig, når en borger har søgt om eksempelvis botilbud, og jeg har lavet en faglig vurdering, der bakkes op af visitationen. Så

bliver både min faglighed og borgernes ønske og behov tilgodeset. Det er virkelig dejligt.

Mit ønskejob? Om nogle år vil jeg nok gerne arbejde i en frivillig organisation. Ved siden af studiet har jeg været frivillig i Settlementet. Som frivillig oplever man et tab af magt, for man kan ikke afgøre noget og har ingen myndighed – men der er meget autonomi, og man hjælper i øjenhøjde med borgerne. Det kan jeg godt lide. Mit frivillige arbejde gør også, at jeg kan kigge på min rolle som socialrådgiver med et andet blik. Hvorfor skriver vi eksempelvis afgørelser, som vi gør? Jeg oplever jo i Settlementet, at mange ikke forstår dem.

I det hele taget er jeg optaget af faget, men også af vores arbejdsvilkår. Derfor meldte mig ind i SDS (Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, red.) under studiet, fordi det er vigtigt, at der nogen, som har vores stemme. Og jeg er fortsat medlem, nu af DS (Dansk Socialrådgiverforening, red.), fordi det er svært at gøre noget ved løbspørgsmål og arbejdsbetingelser, hvis det ikke sker på en organiseret måde i de fora, hvor indflydelsen er. ♦

←
- I praktikken har jeg lært, hvordan man skal kunne navigere på mange planer og have en bred målgruppeforståelse.

SÅDAN FÅR DU GODE VANER

Overspringshandlinger. For meget skærmtid. Eller for meget slik. Guiden giver dig et indblik i vanens væsen – og nogle bud på, hvordan du kan få nye vaner.

Af Susan Paulsen

Gode råd til at ændre vaner

Det kræver bevidsthed om dine vaner, tid og tålmodighed at indarbejde nye vaner, uanset om det er på jobbet eller privat. Her er fem gode råd, som kan inspirere dig.

Bliv bevidst om dine vaner

Det første skridt mod at ændre vaner er at blive bevidst om sine vaner – og det kan du gøre ved at lave en vane-dagbog. Skriv ned, hvad du laver morgen, middag, aften hen over tre uger. Gang det op, så du kan se, hvor meget tid du vil bruge på hvad de næste 10 år, hvis du ikke ændrer dine vaner. Spiser du kage hver eftermiddag syv gange om ugen i 10 år, så er sandsynligheden for overvægt ret stor om 10 år.

Indret dine omgivelser, så de understøtter dine vaner

Det er nemmere at opbygge gode vaner, hvis omgivelserne understøtter det, man gerne vil. Når du vil ændre dine vaner, så handler det ikke om, hvad du vil opnå, men hvad du vil undgå. Så læg telefonen væk, hver gang du kommer hjem, så du kan være nærværende. Sæt vand frem, hvis du vil drikke mere vand. Lad være med at købe slik, hvis du vil skære ned på dit forbrug af sukker.

Gentagelse trumfer intensitet

Vi mennesker kan godt lide at tænke og sætte store mål – og det er godt. Men når det handler om at tage det første skridt, er der grænser for, hvor stort et skridt du kan tage. At få nye vaner handler ikke om, hvor langt og vildt du gør noget, men derimod om, hvor hyppigt du gør det. Hver gang du gentager en vane, styrker du vanen – og dermed sandsynligheden for, at du holder fast i den.

Brug timeboxing

Ved at inddele din tid i overskuelige bidder – såkaldt timeboxing – fjerner du presset ved at skulle fokusere i en lang tidsperiode. Det gør det lettere at undgå overspringshandlinger. Og gør gerne de svære ting, når du har energien til det – for eksempel om morgenen. Så book en tid i din egen kalender, hvor du sætter en time af til at udføre en særlig opgave.

Stop, mens det er lækkert

Stop, før du er helt udmattet, så du har lyst til at fortsætte næste gang. Stop med at skrive, før du går i stå. Løb så kort, at du sagtens kunne have løbet mere.

Fra intention til handling

Præmissen for alle vaner, som du vil bygge eller bryde, handler ikke om at opnå noget, men om at blive nogen. Med andre ord, handler vaner i høj grad om identitet.

Bryd en vane

Jeg vil gerne bruge min mobiltelefon mindre – jeg ser mig selv som nærværende

Hvordan gør du det indlysende?

Når jeg kommer hjem og går ind ad døren, slukker jeg telefonen.

Hvordan gør du det attraktivt?

Jeg lægger telefonen til opladning, så den bliver klar til brug.

Hvordan gør du det let?

Jeg slukker telefonen mellem klokken 16 og 20.

Hvordan gør du det givende?

Jeg måler min samlede skærmtid sammenlignet med sidste uge, så jeg kan få et overblik over, hvor meget mere jeg har været nærværende.

Byg en vane

Jeg vil løbe fem kilometer – jeg ser mig selv som en løber.

Hvordan gør du det indlysende?

Jeg stiller løbeskoene frem.

Hvordan gør du det attraktivt?

Jeg må se et afsnit på Netflix, når jeg har løbet.

Hvordan gør du det let?

Jeg lunter 1 kilometer på ulige dage.

Hvordan gør du det givende?

Jeg laver en plakat og sætter et stort kryds, hver gang jeg har løbet.

Kilde: Henrik Dresbøll, adfærdsdesigner

Trigger-trang-handling-belønning

Vaner består af fire komponenter:

1 Signal/trigger: Et signal sætter vanen i gang – det kan være synet af en isbutik.

2 Trang: Signalet giver dig en trang, som du vælger, om du vil handle på – du tænker på, hvor meget du elsker is, og om de mon har chokoladeis i isbutikken.

3. Respons: Responsen er din handling – det vil sige, hvordan du besvarer din trang – enten går du hen og køber en is, eller også lader du være.

4. Belønning: Efter din respons oplever du en belønning, som centrerer sig om, at du har opnået et behag eller undgået et ubehag. Har du købt isen, spiser du den og oplever sandsynligvis velvære, fordi den smager godt. Lader du være med at købe isen, oplever du måske en belønning ved, at du lod være – måske tænker du, at det ikke er sundt, eller at du har sparet 30 kroner. Du undgår derved ubehaget ved at føle dig usund eller have brugt (unødvendige) penge.

Kilde: Henrik Dresbøll, adfærdsdesigner

Skriftlige kilder: WElearn.dk, bøgerne "Fra intention til handling" og "Det første skridt – 200 måder at få ting til at ske" af Henrik Dresbøll samt "Atomvaner" af James Clear.

EN VANE ER ALTID ET SVAR PÅ AT OPNÅ ET BEHAG - ELLER UNDGÅ ET UBEHAG

Når man vil ændre vaner, kræver det, at man skal veksle et kortsigtet behag til et langsigtet gode. Det har vi svært ved, men det er det mindset, vi skal over i, påpeger adfærdsdesigner og forfatter Henrik Dresbøll.

Af Susan Paulsen

HVORFOR ER DET svært at ændre vaner? Det har adfærdsdesigner Henrik Dresbøll skrevet bøger om, og ifølge ham er svaret relativt enkelt:

– Vaner giver dig en umiddelbar belønning, fordi det føles godt at udføre dem. En vane er altid et svar på at opnå et behag eller undgå et ubehag. Vi går forkert til værks, når vi forsøger at ændre vaner ved at fokusere på processen eller målet – for eksempel at løbe en marathon. Det handler ikke om at opnå noget, men om at blive nogen. Med andre ord, handler vaner i høj grad om identitet: Hvordan du ønsker at se dig selv.

– Når man vil ændre vaner, kræver det, at man skal veksle et kortsigtet behag til et langsigtet gode. Det har vi svært ved, men det er det mindset, vi skal over i, lyder det fra Henrik Dresbøll.

Nutids-jeg vinder over fremtids-jeg

De fleste af os har svært ved at se fordelene på et fremtids-jegs vegne, og derfor har vi svært ved at handle på det.

– Hvorfor skal jeg løbe fem kilometer hver anden dag for, at jeg om 10 år kan leve mobilt og rejse med min kone? Det har jeg svært ved at se i forhold til, at jeg lige nu kan vælge sofaen og få det rigtig godt. Det er mit nutids-jeg, som vinder, fordi vi foretrækker umiddelbare belønninger.

Det er også nutids-jeget, som er på spil, når vi taler om overspringshandlinger – som er en af de mest udbredte discipliner inden for undgåelsesadfærd. 95 procent af os gør det – og 20 procent af os gør det i en sådan grad, at det bliver sygeligt i den betydning, at man går i stå og ikke får udrettet noget.

– Håndtering af overspringshandlinger handler ikke om at lære at kontrollere sin tid. Det handler om at lære, hvordan man håndterer svære følelser som kedsomhed eller utryghed ved at dele sine fejl og fortælle om dem. Overspringshandlinger kan derfor opfattes som en coping-mekanisme eller forsvarsmekanisme, som vi bruger for at undgå svære følelser som frustration, kedsomhed, angst eller opgiveness knyttet til opgaven, forklarer Henrik Dresbøll.

Når vi forsøger at undgå de negative følelser med overspringshandlinger, så forbliver følelserne ifølge Henrik Dresbøll i os, og oveni får vi stressen over ikke at have gjort det, vi havde sat os for.

Overspringshandlinger kan opfattes som en forsvarsmekanisme, som vi bruger for at undgå svære følelser som frustration, kedsomhed, angst eller opgiveness knyttet til opgaven.

Henrik Dresbøll

– Vi opnår en umiddelbar og kortvarig belønning: Jeg kan slappe af og lægge mig på sofaen, men lige om lidt så forsvinder det behag, jeg havde ved at udskyde opgaven, fordi jeg får travlt. Og det gavner på ingen måde mit fremtids-jeg. ♦

Henrik Dresbøll er foredragsholder, forfatter og adfærdsdesigner. Han er uddannet cand. mag. i kognitiv semiotik og har arbejdet med kommunikation, læring og adfærdsændring gennem mere end 15 år.

Henrik Dresbøll er direktør i firmaet WElearn.

Han har netop udgivet bogen 'Det første skridt - 200 måder at få ting til at ske', Akademisk Forlag.

Læs mere om adfærdsdesign på Welearn.dk

Roman

Betone Hjert er
af Sara Rahmeh,
Alpha Forlag
292 sider, 249 kr.

”Hjemve er en hård konkurrent”

Jeg-fortælleren Yasmin bor på Blokken. Mellem Bazaaren, legepladsen, vandpi-becafeen og vægge af beton. Blokken er fyldt med menneskeskæbner og historier. Rødderne mødes i cykelkældererne for at ryge joints – og sladdertanterne holder øje med alle. Yasmin tager stereotyperne under kærlig og humoristisk behandling. Men der er også alvor: ”Der sker noget magisk, når mama fortæller om sin ungdom i Syrien (...). Jeg kan godt blive misundelig over, at

hendes bedste dage var før, jeg blev født, men jeg har accepteret, at hjemve er en ufattelig hård konkurrent. Eftersom hun ser mig hver dag, vil jeg aldrig kunne vinde. Hun vil altid savne Syrien mere, end hun elsker mig.” Blokken i bogen er et fiktivt sted, men historierne om sammenholdet mellem naboerne, sladdertanterne og sammen-smeltningen af kulturer kommer fra forfatteren Sara Rahmehs minder og dag-bøger om hendes opvækst på Vestegnen.

”

Jeg har accepteret, at hjemve er en ufattelig hård konkurrent. Eftersom hun ser mig hver dag, vil jeg aldrig kunne vinde. Hun vil altid savne Syrien mere, end hun elsker mig.

Roman

De bedste familier
af Kim Blæsberg
Forlaget Gutkind
568 sider, 330 kr.

Prisen for fremskridt

Cheminova flytter sin fabrik fra Sjælland til Vestjylland, og ingeniøren og hans kone tager hul på en ny tilværelse. ”De bedste familier” er en fortælling om overgangen fra efterkrigstiden til det moderne velfærdssamfund. Om mænds store planer og kvinder, der ikke bare følger med. Om venskab, utroskab, loyalitet og svigt. Og om, hvordan mennesker kan tabe stort midt i det fremskridt, de ellers er en del af.

Roman

Birgithe med th
af Katrine Marie
Guldager
Gyldendal,
186 sider, 200 kr.

Frigørelse

Vi møder Birgithe første gang få dage efter hendes mors begravelse. Fra Dag 1 og frem til og med Dag 12 fortæller Katrine Marie Guldager historien om en midaldrende folkeskolelærer, som er i konflikt med sin leder, sin lillesøster, sin familie og ikke mindst sig selv. En roman om at være under pres – fordi hun vil fikse alt for alle – og om at forsøge at frigøre sig fra de mange forventninger.

Roman

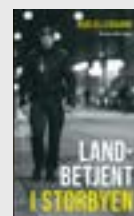

Jeg er egentlig ikke sådan
af Marie Aubert
Lindhardt og Ringhof
224 sider, 230 kr.

De andres blikke

Forfatteren går tæt på klassiske familieforhold og nogle af de spændinger og følelser, der kan opstå, når familien skal samles. Linnea skal konfirmeres, og fasteren Hanne skal besøge sin hjemby for første gang efter at have gennemgået et stort væggtab, som betyder, at folk omkring hende pludselig behandler hende anderledes – og hun har taget sin første kvindelige kæreste med for at præsentere hende.

Portræt

Landbetjent i storbyen
af Rud Ellegaard
Kriminalforlaget
208 sider, 300 kr.

Skyggesider

Bogen giver et indblik i et usædvanligt politi-liv som gadebetjent i København og tegner samtidig et portræt af de menneskeskæbner, der sjældent kommer til orde. Som Rud Ellegaard skriver: Disse menneskers sociale arv er så tung og ubærlig, at begrebet skyld får en helt anden betydning. Og jeg har indset, at straf ikke er svaret på tunge sociale problemer. Forfatteren har modtaget Tine Bryld Prisen. ♦

Akut situation tester netværket

Akutte anbringelser kan give vigtig viden om netværket omkring et barn eller en ung – for hvem træder til, når det virkelig brænder på? Det viser et projekt mellem Den Social Døgnvagt og forskere fra UC Syd, som lektor Sabine Ellung Jørgensen var med i.

Af Mette Mørk

Sabine Ellung Jørgensen er ekspert i detaljerede analyser af praksis med afsæt i lyd- og videooptagelser af socialt og socialpædagogisk arbejde. Udover at forske underviser Sabine på Socialrådgiveruddannelsen.

Læs artiklen: "Inddragelse af barnets familie og netværk i det kommunale døgnberedskabs akutte sociale arbejde" i tidsskriftet Uden for nummer, der er med denne udgave af Socialrådgiveren.

I har undersøgt de betingelser, der skabes for netværksinddragelse og netværksløsninger, når der skal handles akut hos kommunernes døgnberedskab. Hvorfor er det interessant at undersøge?

Når et barn eller en ung for eksempel skal anbringes uden for hjemmet i en sen aften-tid, så er adgangen til forskellige handlemuligheder i såvel det professionelle system som i netværket begrænsede. Det betyder, at medarbejderne i Den Sociale Døgnvagt må handle ud fra det forhåndenværende: Hvem kan man få fat på?

På den måde kan den akutte situation også fungere som en test af, hvem i netværket, der er tilgængelige og rent faktisk træder til, når det brænder på, og hvem der ikke gør.

Hvad betyder det akutte i situationen?

Akutte situationer synliggør nogle af de faglige udfordringer, der opstår i spændingsfeltet mellem at skulle handle hurtigt og indgribende i tilspidsede situationer. I akutte situationer kan der trækkes på personer i netværket, som måske ikke vurderes at kunne varetage barnets behov på længere sigt, men som godt kan varetage barnets sikkerhed og behov et par dage eller weekenden over, indtil der er fundet en længerevarende løsning.

Her viser erfaringerne fra projektet, at hvis potentialet skal udnyttes, så er det vigtigt, at der skelnes mellem midlertidige aftaler og længerevarende foranstaltninger – det vil sige, at der tages stilling til familiens behov i en akut situation og på længere sigt.

Hvad ligger der i den skelnen mellem midlertidig og længerevarende?

At der skal tages stilling til, hvad behovet er for støtte til netværkspersoner, der stiller op i akutte situationer – og hvor længe, de forventes at være involveret og til hvad? Hvis det ikke sker, kan der være en risiko for, at vigtige personer i netværket bliver slidte og ophører med at være en ressource, der kan støtte familien og barnet.

Hvad kan socialrådgivere bruge jeres artikel til?

Artiklen handler om det akutte arbejde, der udføres uden for forvaltningens åbningstid i kommuner landet over – og det er et væsentligt arbejdsfelt for socialrådgivere. Den har også i det hele taget relevans for socialrådgivere, særligt i forhold til potentialer og udfordringer i inddragelse af slægt og netværk.

SUF
DEN SOCIALE UDVIKLINGSFOND

Står I med et menneske med en særlig kompleks problemstilling, hvor I leder efter en ny vej?

Med mere end 25 års erfaring er det måske os, der skal hjælpe med at finde en ny retning.

Den Sociale Udviklingsfond er en non-profit almennyttig fond med speciale i individuelt tilpassede løsninger.

Få mere at vide på: www.suf.dk

NARRATIVEPERSPEKTIVER

anne@narrativeperspektiver.dk

Østerbrogade 29 3sal
2100 København Ø
tlf 22160065

FAMILIETERAPI UDDANNELSE 1. ÅR 2023

MED FAMILIENS RELATIONER OG RESPONSER I FOKUS

12 hele dage • opstart 13. Sept. 2023 • København
Narrativ & responsbaseret uddannelse for dig som vil familierbejdet.

NARRATIV TRAUMEBEHANDLING -

NÅR FLASHBACK & AKUTTE KRISER KRÆVER TILTAG

Kursus • 2 dage • 7. & 8. Dec. 2023 • København • Pris: 4.300 kr.
Undervisere: Cand. Psych. Anne Saxtorph

TAVLEBRUG - DET VISUELLE UDSYN

NÅR TAVLEN GØR FORSKELLEN FOR DIT ARBEJDE MED ANDRE

Kursus • 1 dag • 10. Nov. 2023 • København • Pris: 1500 Kr.
Underviser: Cand. Psych. Anne Saxtorph

PARTERAPI - KAN TERAPEUTEN TALE OM SEX?

POSITIONERINGSTEORI OG SAMTALEN OM LIVET MED/UDEN SEX

Workshop • 1 dag • 27. Sept. • København • Pris: 1500,-
Underviser: Cand. Psych. Anne Saxtorph

RESPONSBASERET INTENSIVT KURSUS

FOKUS PÅ RESPONSBASERET & NARRATIV SAMTALEPRAKSIS

Kursus • 5 dage • Hele 2024 • Hele landet - Købes af arbejdspladser
Underviser: Cand. psych. Anne Saxtorph

INTENSIVT NARRATIVT SAMTALEKURSUS FORÅR 2024

NARRATIV SAMTALEPRAKSIS BASIC - INTENSIVT TRÆNING

Kursus • 4 dage • Forår 2024 • København • Pris: 5400,00 kr.
Underviser: Cand. psych. Anne Saxtorph

narrativeperspektiver.dk

ØRNEHØJ

Potentialet udfoldes i fælleskaber

3 attraktive bo-former til mennesker med kognitive udfordringer

Autismespektrum forstyrrelser, ADD, ADHD, kromosom syndromer, mindre psykiatriske problemstillinger, personligheds- og adfærdsforstyrrelser, senhjerneskade og andre komorbiditeter.

Fra 15 - 35 år. §66. §107.

Uddannelse Afklaring og Beskæftigelse
STU. LAB. §103/104.

Kvalificerede medarbejdere, i et hjemligt og professionelt miljø.

www.ørnehøj.dk • mob. 5531 2500

”DØDEN BEHØVER IKKE AT TAGE MENINGEN UD AF ALTING”

At være socialrådgiver på et hospice kan lyde tungt, men **Tine Jørgensen** oplever sit arbejde på **Anker Fjord Hospice** som livsbekræftende, hvor hun kommer tæt på mennesker i en svær tid. Hun er én af **seks socialrådgivere**, som i temaet fortæller om de mere **sjældne** socialrådgiverjob.

Af Martin Hungeberg
Foto: Michael Drost-Hansen

Der sker noget inde i socialrådgiver Tine Jørgensen, når hun står foran døren til en hospicelejlighed.

– Jeg bruger altid et par sekunder på at tune ind på den patient og de pårørende, jeg skal møde. Det er jo deres midlertidige hjem, jeg er på vej ind i, og det synes jeg, man skal have respekt for. Samtidig tænker jeg over, hvad jeg skal tale med dem om, for tiden er som oftest knap, forklarer Tine Jørgensen.

Sekunderne er gået, og socialrådgiveren banker taktfast på døren, inden hun træder ind. Der er næsten helt stille i den store lejlighed. Patienten, en mand midt i 40erne, er blevet kørt ud på den tilhørende terrasse. Han ligger i sin hospitalsseng med udsigt til svajende siv og den store Ringkøbing Fjord, som alle lejligheder på Anker Fjord Hospice vender ud mod. Rundt om sengen står adskillige pårørende, skulder ved skulder. Tine Jørgensen går ud på terrassen

og mærker straks en varm stemning, selv om de pårørende åbenlyst er kede af det; én aer patienten på kinden, en anden holder blidt fast i hans arm. Det er sandsynligvis et spørgsmål om ganske få dage, før han ikke er her mere.

På grund af mandens meget dårlige tilstand kan han kun kommunikere med små, besværede nik, og Tine Jørgensen henvender sig til hans hustru. Med sænket toneleje får hun forklaret, at hun er socialrådgiver, og hustruen følger med hende ud af hospicelejligheden.

– Patientens hustru har en masse spørgsmål, og det er fuldstændig normalt, at de pårørende har det. Jeg taler med hende om familiens råderum, når manden går bort, om begravelse og en masse praktiske ting. Det handler om at få etableret en god kontakt, så der opstår tillid og forståelse. Når mange af bekymringerne om for eksempel økonomi- og boligforhold er ryddet af vejen, så kan både patienten og de

pårørende sænke skuldrene en anelse og lægge fokus på hinanden og på tiden, de er her på hospice, lyder det fra Tine Jørgensen.

Øger livskvaliteten

I 10 år har Tine Jørgensen været socialrådgiver og familieterapeut på Anker Fjord Hospice i Hvide Sande, hvor indlæggelse og ophold tilbydes til mennesker med livstruende sygdom samt deres pårørende, som der også er plads til i de i alt 12 lejligheder. Én af Tine Jørgensens fornemmeste opgaver er at øge livskvaliteten for både patienter og pårørende. I det, der ofte er deres sidste tid sammen.

– Typisk er det sådan, at når patienter og deres familier kommer her på hospice, så har der længe været fokus på sygdom og det rent lægefaglige. Derfor er det måske blevet skubbet i baggrunden, at der, især hvad angår de pårørende, skal leves et liv nu og her, men også efter, siger Tine Jørgensen og fortsætter:

Bag om historien

Hvad laver en socialrådgiver? For mange er forestillingen om jobbet som socialrådgiver ofte lig med en stilling i de kommunale forvaltninger. Og det er da også her, at de fleste socialrådgivere arbejder. Men uddannelsen giver også adgang til usædvanlige og mere sjældne typer job.

– Personligt har arbejdet på hospice rykket mig i en retning, hvor jeg sætter mere pris på de små ting i hverdagen, nærhed og samvær, siger Tine Jørgensen.

– Overraskende mange har ikke tjek på økonomiske forhold, og hvad der sker, når mennesker bliver alvorligt syge. Så det bruger jeg meget tid på at opklare. Det er selvfølgelig meget forskelligt, hvad der er sket tidligere i forløbet. Eksempelvis hvilken ydelse en patient eller en nær pårørende er på, og hvilken type hjælp og støtte de er blevet tilbudt. Nogle bliver grebet mere af systemet end andre gør, og det handler om at skabe den bedst mulige situation for familien som helhed.

Tine Jørgensen er derfor meget i kontakt med hjemkommunerne, andre offentlige instanser og forsikringselskaber, som har afgørende betydning for processen.

– Jeg forsøger at gøre opmærksom på og bane vejen for, at man får det, man har krav på. Det betyder bare så meget i det samlede billede, hvis man ikke skal have økonomiske bekymringer. Det kan medvirke til, at en døende får ro på sine sidste dage, og at de pårørende kommer bedre gennem sorgen.

Masserer og bager pizza

Tine Jørgensen kom til Anker Fjord Hospice fra en stilling som familievejleder

i Ringkøbing-Skjern Kommune. Netop familiedelen har været omdrejningspunktet i det meste af hendes virke som socialrådgiver.

– Også her på Anker Fjord spiller familien og familieforhold en kolossal rolle, og jeg taler faktisk mere med de pårørende end med patienterne. Hver eneste tirsdag underviser jeg pårørende i den situation, de står i. Det handler om forsikringer, pensioner, bank, arv, testamente, begravelseshjælp, men også sorg og eksistentielle emner. Og så kan de komme til mig efterfølgende, hvis behovet er der, fortæller hun.

I gennem årene har Tine Jørgensen efteruddannet sig i blandt andet kognitive behandlingsmetoder og sorgrådgivning,

Når man arbejder på et hospice, får man genindstillet sit indre kompas.

Tine Jørgensen, socialrådgiver og familierapeut på Anker Fjord Hospice

ligesom hun har taget massagekurser. Efteruddannelserne passer glimrende til det brede spektrerede billede af arbejdssituationer, hun bliver stillet over for i sin hverdag.

– Nogle gange er det nødvendigt at gå lidt anderledes til værks. Er det svært for børn eller unge at tale om, hvad der sker med deres mor eller far, så spørger jeg måske, om vi skal gå ned i vores køkken og bage pizza. Får vi skabt et bånd, så er det altså nemmere at åbne op, forklarer Anker Fjord Hospices socialrådgiver og familierapeut, som giver endnu et eksempel på en alternativ vej at gå:

– Fornemmer jeg, at jeg sidder med en pårørende, som er meget presset og helt spændt op, så spørger jeg, om jeg må massere dem. For indimellem er der så mange informationer og ord at forholde sig til, og det er jo vores primære redskab som socialrådgivere, men det kan være befriende og givende at gøre noget helt andet og bryde lidt ud af rammerne.

Tovholder i Navigator-projekt

Alsidigheden og fagligheden, som Tine Jørgensen besidder, smitter af på hele huset. Anker Fjord Hospices leder, Herdis Hansen, uddyber:

– Når vi har en dygtig socialrådgiver som Tine, betyder det, at alle andre kan koncentrere sig om deres spidskompetencer. Og at vi ikke behøver at være opdateret på alle paragraffer og muligheder, der følger med, for det har vi en specialist på. Hun er en helt naturlig og meget vigtig del af den tværfaglighed, vi skal levere som hospice.

Endnu et lag på Tine Jørgensens arbejde er hendes rolle som tovholder for projektet Navigator, som har fungeret på Anker Fjord Hospice siden 2016. Navigator er målrettet sårbare efterlevende eller sårbare patienter, som kommer hjem fra hospice.

– Jeg har lige talt med en kvinde, som skulle hjem efter at have boet her i over en måned. Vi slipper hende ikke helt, for vi har matchet hende med en frivillig navigator, fordi vi vurderer, at hun selv og hendes mand vil have gavn af fortsat støtte i hverdagen, siger Tine Jørgensen.

Under et navigator-forløb tager én af projektets otte frivillige på ugentlige hjemmebesøg. Alt foregår i tæt kontakt med Tine Jørgensen, som især besvarer socialrådgiver-spørgsmål. Ved den afsluttende samtale deltager hun selv.

– I går var jeg i Holstebro for at afslutte et længere forløb hos en kvinde, der har haft det svært i tiden efter hendes mands død. For mange kan det være vanskeligt at omstille sig til en ny hverdag, og hvis man for eksempel er meget tyngt af sorg, kan vi være med til at yde noget af den hjælp, der kan få dem bedst muligt videre. Det giver også en tilfredsstillelse i mit arbejde, at vi ikke bare slipper dem helt og lader dem sejle i egen sø.

Kollegasparring er afgørende

Med døden som bagtæppe i alle aspekter af sit arbejde kunne man foranlediges til at tro, at det ville blive tyngende i længden.

– Selvfølgelig opstår der svære og følelsesmæssigt hårde situationer, eksempelvis hvis det er børn, der mister en forælder. Selv om vi er på arbejde, så kan det påvirke, og det er derfor helt afgørende for mig at bruge mine kollegaer. I mine tidligere ansættelser havde jeg måske

CV
Tine Jørgensen
56 år.

Socialrådgiver og
familieterapeut
på Anker Fjord
Hospice.

Uddannet socialrådgiver siden i 1992

Efteruddannelse:
Strukturel systemisk familieterapi (3 år). Kognitive behandlingsmetoder (2 år). Sorgrådgiver og massør.

– Jeg finder det meget meningsfyldt at være med til at finde sprækkerne og lukke lidt lys ind, reflekterer Tine Jørgensen.

supervision hver anden måned, men her er det altså dagligt. Vores arbejdsdag er delt op i øer, hvor vi mødes og taler eller sparrer med hinanden, så der bliver samlet op på alt. Ellers fanger vi hinanden på gangene, hvis behovet opstår. Ledelsen har også blik for det og sætter konstant gang i forløb og projekter, som ruster os, så vi ikke ender med at brænde ud.

Mærker 56-årige Tine Jørgensen efter, kan hun tydeligt identificere, at hendes arbejde har gjort noget ved hende:

– Personligt har det rykket mig i en retning, hvor jeg sætter mere pris på de små ting i hverdagen, nærhed og samvær. Når man arbejder på et hospice, får man genindstillet sit indre kompas.

Arbejdsomt bærer hun indstillingen med sig.

– Døden behøver ikke at tage meningen ud af alting. Jeg finder det meget meningsfyldt at være med til at finde sprækkerne og lukke lidt lys ind. Jeg synes, at jeg har et fantastisk og livsbekræftende arbejde, siger Tine Jørgensen og uddyber:

– Jeg kan meget konkret gøre en forskel i her-og-nu-situationer. Hver familie, der kommer her, er en ny historie, og jeg synes, at det er et privilegie at få lov til at komme så tæt på og gøre en forskel i en svær tid. Hele min samlede faglighed kommer i spil, og det er både udfordrende og inspirerende, at jeg møder så mange forskelligartede problemstillinger.

PÅ FARTEN FOR AT HJÆLPE OFRE FOR MENNESKEHANDEL

Når socialrådgiver **Line Andersen** har akutvagt i Center mod Menneskehandel i Aarhus, ved hun aldrig, hvor i landet hun slutter sin arbejdsdag. Hun rykker ud for at hjælpe potentielle ofre for menneskehandel i alle politikredse i Jylland.

Af Susan Paulsen
Foto: Michael Drost-Hansen

- NÅR JEG SLÅR ØJNENE op om morgenen, ved jeg aldrig, hvor i landet jeg slutter min arbejdsdag. Hvis jeg har akutvagt, kan politiet ringe fra Padborg. De fortæller, at der er kommet en bil over grænsen, hvor en af passagerne er en kvinde, som ikke vil oplyse, hvad hun skal her i landet. Politiet vurderer, at det virker mistænkeligt – og vil gerne have, at jeg kommer og tager en udredende samtale med kvinden for at afdække, om hun eventuelt er offer for menneskehandel.

Socialrådgiver Line Andersen arbejder i Center mod Menneskehandel i Aarhus, og bruger en stor del af sin tid på landevejene i sin hvide Renault Clio, når hun kører ud for at hjælpe potentielle ofre for menneskehandel i alle politikredse i Jylland. Fra Padborg til Skagen.

Line Andersen har akutvagt cirka to gange om ugen. Hun deler vagterne med sine to socialfaglige kolleger i Jylland og seks socialfaglige kolleger, som dækker Sjælland og Fyn. I alt fem af kollegerne er socialrådgivere.

Undergrundsverden

Når Line Andersen tager ud i landet, sker det ofte i tæt samarbejde med politiet. Selv

om hun ikke altid ved, hvad hun kommer ud til, føler hun sig tryk i jobbet.

– Jeg bevæger mig i en verden, som rigtig mange mennesker bliver overrasket over findes i Danmark. En undergrundsverden, hvor jeg møder potentielle ofre for menneskehandel i alt fra faldefærdige huse langt ude på landet til flotte hotellobbyer i de større byer i Jylland, hvor jeg har aftalt at mødes med de potentielle ofre for menneskehandel. De fleste af de identifikationsamtaler, som jeg foretager, foregår dog hos politiet eller på et asylcenter.

– Nogle gange vurderer vi, at det er bedst at tage to afsted. Men når vi kommer ud, så har politiet typisk været der først. Og de potentielle ofre for menneskehandel har sagt ja til at tale med os med henblik på at få hjælp. Det er ikke alle, der tager imod hjælp. Så får de vores kort og kan kontakte os, hvis de får brug for hjælp.

I 2022 modtog Center mod Menneskehandel 384 henvendelser, som førte til, at 235 personer blev udredt for tegn på menneskehandel. Politiet står bag de fleste henvisninger, og flertallet af de henviste personer kommer fra prostitutionsmiljøet.

Langt de fleste handlede kvinder i Danmark kommer fra Rumænien, Thailand og Nigeria. De kriminelle bagmænd får kvinderne til Danmark og lover dem et bedre liv – men det er et løfte, der ofte bliver erstattet med en stor gæld, som det er svært for kvinderne at komme ud af.

Men også i restaurations- og byggebranchen dukker der jævnligt sager op, hvor folk kommer til Danmark under falske forudsætninger, og hvor der er mistanke om menneskehandel til tvangsarbejde.

– Folk kommer fra for eksempel Algeriet, Marokko og Rumænien i den tro, at de skal arbejde i byggebranchen og tjene

nogle penge – og så lever de under nogle kummerlige forhold. De kan blive tvunget til at arbejde 15 timer om dagen, nogle gange til klokken tre om natten til en minimal løn, og så bor de eksempelvis 10 personer på et lille værelse.

Prostitution og betleri

Forleden var Line Andersen og kollegerne ude på landevejene, fordi alle landets politikredse i samarbejde med Europol havde fokus på af finde ofre for menneskehandel, som var beskæftiget med prostitution, betleri og tvangsarbejde.

– Jeg rykker ud og møder de potentielle ofre for menneskehandel enten før eller efter politiets afhøring. Vores opgave er at få udredt og identificeret personen så godt som muligt. Hvordan er de kommet til Danmark, og hvilke forhold arbejder de under? Vores observationer er mindst lige så vigtige som det, de fortæller. Er der nogle spørgsmål, som de undviger? Kan man fornemme, at der er en bagmand, som de er bange for og de derfor ikke vil fortælle deres historie? Og er der en trusel i forhold til deres sikkerhed?

Andre aktioner har fokus på transportbranchen, hvor lastbilchaufførerne ved grænsen bliver kaldt ind til siden, og hvor blandt andre medarbejdere fra Arbejdstilsynet, Skattestyrelsen, politiet og Center mod Menneskehandel er til stede for at tjekke, om de forskellige regler bliver overholdt – og om der er ofre for menneskehandel.

Hviler i sin faglighed

– På baggrund af udredningen udfylder vi et skema, som vi sender til Udlændingestyrelsen, som laver den endelige afgørelse i forhold til, om der er tale om menneskehandel – og læner sig op ad vores vurdering.

CV

Line Andersen,
39 år.

Socialfaglig
konsulent ved
Center mod
Menneskehandel.

Uddannet
socialrådgiver
i 2009.

Efteruddannelse:
SSP-uddannelsen,
Den sociale diplom-
uddannelse: Unge i
sårbare og udsatte
positioner.

Kognitiv adfærds-
terapi samt diverse
kurser i formidling
og kulturforståelse.

– Jeg bevæger mig i en verden, som rigtig mange mennesker bliver overrasket over findes i Danmark, fortæller Line Andersen.

I den sammenhæng understreger Line Andersen, at det er en vigtig kompetence at kunne aflæse og afkode andre menneskers situation, at have overblik og være god til at koordinere.

– Det er afgørende at kunne holde hovedet koldt og at kunne mentalisere situationen. At være bevidst om, hvad andre mennesker bringer med ind i rummet, som du ikke kan se. Og så skal man kunne hvile i sin faglighed. Det er dine vurderinger, de skal være skarpe, og du skal stå på mål for dem. Der er rigtig mange facetter i

det her job, som gør det superspændende. Og man skal holde tungen lige i munden.

Hvis en person er truet på sin sikkerhed, vil Line Andersen typisk få vedkommende indkvarteret på et krisecenter, hvor hun er med til at lave en plan for det videre forløb. Typisk træder der en refleksionsperiode på 30 dage i kraft, hvor Line Andersen skal finde ud af, om vedkommende ønsker at rejse tilbage til sit hjemland, og om der er en organisation i eksempelvis Nigeria, som kan hjælpe med reintegrationen.

Lyst til at skifte job?

Har du brug for sparring og coaching om karriere og kompetenceudvikling, så ring til Dansk Socialrådgiverforening Karrieretelefon på 33 93 30 00 mandage fra kl. 15-18.

Læs mere på socialraadgiverne.dk/karrieretelefonen

Hvis Center mod Menneskehandel – i et tæt samarbejde med Hjemrejsestyrelsen og DRC (Dansk Flygtningehjælp) – vurderer, at en person er offer for menneskehandel, har personen ret til at modtage hjælp i form af indkvartering, beskyttelse, lægehjælp og støtte til at vende tilbage til sit hjemland

Line Andersen fortæller, at ofre for menneskehandel, som vender tilbage til deres hjemland for at blive reintegreret, får cirka 10.000 kroner med til at klare sig for i den første tid. De får rejseudgifterne dækket, og derudover kan der typisk i samarbejde med en organisation i hjemlandet bevilges 50.000 kroner til at opstarte en levevej for at forebygge, at de havner i en meget sårbar situation igen.

Virkeligheden overgår fantasien

Line Andersen erkender, at det er svært ikke at blive påvirket af de barske skæbner, som hun møder på sin vej.

– I hver en situation, i hver en fortælling er der noget, hvor jeg tænker: Gud, hvis jeg havde været udsat for det, så er det ikke sikkert, at jeg havde stået her i dag, siger hun med nærmest en hvisken.

– Virkeligheden overgår fantasien. I sagerne om nogle af de unge piger, som er blevet handlet til nærmest slaveriliggende forhold, har jeg set, at det er deres egen familie, som står bag. Pigerne har været udvidende om, hvad der skulle ske, og har troet på, at deres familie ville dem det godt. Og dem kan vi ikke sende tilbage til familien.

Hun oplever dog, at en del af ofrene for menneskehandel på trods af de traumatiske oplevelser, kommer sig forholdsvis hurtigt, når først de er blevet hjulpet ud af situationen. Line Andersen pointerer, at for mange vil traumat dog altid sidde i krop og sjæl.

– At mennesker, der har været udsat for så meget, stadig har en gejst og lyst til at leve, det er livsbekræftende. Jeg får indblik i, hvor barsk verdenen kan være, men jeg går også ind og hjælper sårbare mennesker fra hele verdenen, som ikke har andre muligheder.

HUN VÆRNER OM SOLDATERNES HÅB

Gitte Hansen har aldrig tænkt på Forsvaret som en jobmulighed, så det er et tilfælde, at hun hjælper soldater på fode igen, efter at de er kommet skadede hjem fra missioner i udlandet. Det er hun så glad for, at hun gør det på 12. år.

Af Henrik Stanek
Foto: Lisbeth Holten

DET EN E ØJEBLIK sidder socialrådgiver Gitte Hansen over for en soldat, som lider af posttraumatisk stressbelastning efter en mission i udlandet og gerne vil have en servicehund, som kan berolige ham, når angsten melder sig. Det skal hun hjælpe ham med at søge om. Det næste øjeblik tager hun sig af en værnepligtig med hjemve.

– Soldaterrollen signalerer styrke, så der er meget skam forbundet med, at man har svært ved at klare sig. Derfor er det rart for soldaterne, at de kan henvende sig til en, som ikke er i uniform, siger Gitte Hansen.

Hun er en af tre socialrådgivere på Forsvarets Veterancenter i Slagelse. Hendes primære opgave er at arbejde med soldater, som kommer hjem fra internationale missioner med fysiske eller psykiske skader. De fleste har PTSD.

– Forsvaret passer godt på sine soldater. Hvis soldaten ikke kan udsendes igen, kommer han eller hun i rehabilitering, hvor vi arbejder på, at soldaten inden for et til tre år kan blive selvforsørgende i et andet job i eller uden for Forsvaret. Det kan også være, at vedkommende skal i fleksjob eller have førtidspension, fortæl-

ler Gitte Hansen, som udreder soldatens situation.

Langt de fleste sager er med soldater, som har været i Afghanistan eller Irak, for de har været på hårde missioner.

– Jeg arbejder også med folk, som var udsendt til Balkan for 30 år siden.

Hun vurderer også, hvordan veterancenteret kan støtte de tidligere soldater, men kun nuværende ansatte kommer i rehabilitering med løn.

Tryghed og nærvær

Gitte Hansen arbejder sammen med psykologer, beskæftigelsesvejledere, børnefaglige specialister og opsøgende rådgivere – herunder socialrådgivere og pædagoger.

– Vi er 14 medarbejdere i huset. Hver anden onsdag er vi sammen hele dagen og taler om faglige problemstillinger og fordeler nye sager. Det tværfaglige samarbejde er afgørende for, at vi kan lave en helhedsorienteret indsats. Det er dejligt, at vi kan sparre med hinanden.

I arbejdet med soldaterne har Gitte Hansen fokus på relationsarbejdet, da tryghed

og tillid er en forudsætning for at skabe forandring. Kunsten er at møde soldaterne med nærvær uden at blive privat.

– Jeg kan huske udtrykket 'at blive i egen sko' fra min uddannelse. Som professionelle skal vi være bevidste om, at vi i relationen er ligeværdige med soldaten, men vi er ikke ligestillede. Derfor får vi som team supervision hver anden måned af en ekstern psykolog.

Supervisionen går primært på sager om soldater, som har været udsendt, hvor Gitte Hansen og hendes kolleger blive berørt af det, soldaterne har været ude for.

– Vi følger dem i lange forløb, og bedst som det går godt, kan de få tilbagefald. Det kan være svært at håndtere, men jeg skal bevare overblikket, så det er nødvendigt at få supervision. Som en af mine kolleger siger, så skal vi bære håbet, for soldaterne kan have svært ved at tro på, at der er noget positivt i deres fremtid. Vi skal præsentere dem for muligheder og samtidig forsikre dem om, at vi nok skal støtte dem.

Tager hånd om pårørende

Man kan ikke vide, hvad der vil ske på en mission. Alligevel er Gitte Hansen med til at forberede soldaterne og deres pårørende på, hvad der venter.

– Vi samler dem før udsendelsen til et arrangement, hvor de får et oplæg om det område, soldaterne skal ud til, og jeg fortæller, hvad det er vigtigt at planlægge, inden de tager afsted: Hvordan får de hjemmet til at fungere? Hvem skal styre økonomien? Hvordan forbereder man børnene på, at mor eller far bliver sendt ud i et halvt år, og hvem kan aflaste? Hvordan håndterer par-

– Soldaterrollen signalerer styrke, så der er meget skam forbundet med, at man har svært ved at klare sig, forklarer Gitte Hansen.

CV

Gitte Hansen,
59 år.

Socialrådgiver i Forsvarets Veterancenter på Gardehusarkasernen i Slagelse.

Uddannet i 1994.

Efteruddannelse:
Diplomuddannelse i børn og unge, børnegruppelederuddannelse, Prep-underviser (kommunikation i parforhold), NLP-uddannelse.

Selv om socialrådgiver Gitte Hansen er civilansat, får hun indblik i militære opgaver. Hun har blandt andet kørt i bæltekøretøj, siddet i et jagerfly, været ude at sejle med et af søværnets skibe og set, hvordan man træner bombehunde.

terne afsavnet, og hvordan inddrager den pårørende sit netværk, så han eller hun får støtte, når det bliver svært? Det kan især være hårdt for pårørende, når soldaten er i et område med krig, og medierne rapporterer om kampe.

– De pårørende kan blive angste for, at soldaten kommer til skade. Den angst skal de være forberedte på. Jeg fortæller dem om typiske reaktioner, så de ved, at deres reaktioner er normale, men hvis de pårørende får det psykisk svært, kan de få en samtale med enten os eller en psykolog. Vi er der som et sikkerhedsnet.

Fokus på efterreaktioner

Under udsendelsen samler veterancentret de pårørende til en midtvejsorientering for at følge op på, hvordan det går, og forberede dem på, hvordan det bliver at få soldaten hjem på orlov i ti dage.

– Og lige inden soldaterne kommer hjem, bliver de pårørende inviteret til debriefing, hvor en psykolog eller socialrådgiver fortæller om typiske efterreaktioner, som de og soldaten kan opleve.

– Soldaten er vant til at leve under en bestemt struktur og også til at være sammen med mange mennesker og ofte i højt

beredskab, så det tager lidt tid for dem at komme tilbage til hverdagen. Særligt for soldater, som bor alene, kan hjemkomsten være svær. Vi fortæller, hvor de kan henvende sig, hvis de ikke kan vænne sig til at være tilbage.

Værnepligtige giver modvægt

Der er en stor kontrast mellem en soldat, som har sat livet på spil, og en værnepligtig med hjemme. For Gitte Hansen giver de værnepligtige en modvægt til de tungere sager.

– De fleste værnepligtige har problemer af mindre omfang, men det kan være slemt nok set fra deres situation: De skal bo på

flersengsstuer og skal se ordentlige ud i tøjet, de bliver vækket klokken fem om morgenen og beordret ud at løbe, de bliver talt til på en anden måde, end de plejer, og de er måske lige flyttet hjemmefra. Der bliver i det hele taget stillet mange krav. Mange får et chok, og vi appellerer til, at de kommer forbi os, så vi kan hjælpe dem med at gøre den første tid overskuelig.

I bund og grund har de brug for omsorg. Derfor tænker Gitte Hansen i relationer og skaber tillid og tryghed ved at anerkende dem og være nysgerrig efter, hvordan de har det.

– Jeg bruger meget humor, for det kan være forløsende. De værnepligtige er Forsvarets fundament, så det er vigtigt at yde støtte til dem.

Tidligere var Gitte Hansen ansat i en døgninstitution, som desværre lukkede. Men hun er glad for skiftet.

– Forsvaret er en fantastisk verden at komme ind i. Soldaterne er meget passionerede i deres arbejde, og der er højtideligheder med parader, flotte uniformer og overrækkelse af medaljer. Nogle vil måske kalde det gammeldags, men jeg synes, det er smukt, at Forsvaret holder fast i traditionerne.

Vi skal bære håbet, for soldaterne kan have svært ved at tro på, at der er noget positivt i deres fremtid.

Gitte Hansen, socialrådgiver, Forsvarets Veterancenter i Slagelse

CV

Tanja Dall,
39 år.

Lektor, Institut for Sociologi og Socialt Arbejde, Aalborg Universitet.

Uddannet socialrådgiver i 2009.

Efteruddannelse: Kandidat og ph.d. i socialt arbejde på Aalborg Universitet i henholdsvis 2012 og 2018.

- Mit blik for socialfagligt arbejde gør mig i stand til at stille andre spørgsmål end mine kolleger, siger Tanja Dall.

”JEG GIVER PRAKSIS EN STEMME I SOCIALFAGLIG FORSKNING”

Som ansat i et jobcenter savnede **Tanja Dall** en videnskabelig tilgang til, hvordan hun kunne gøre sit arbejde bedre. Nu forsker hun selv i, hvordan man bedst hjælper ledige og sygemeldte.

Af Henrik Stanek
Foto: Lisbeth Holten

TANJA DALL VIDSTE ikke, hvad hun ville arbejde med, da hun begyndte at læse til socialrådgiver. Men det blev banebrydende, at hun indledte sin karriere i et jobcenter.

- Jeg mødte et stærkt fagligt miljø, hvor vi gjorde en forskel for borgerne. Alligevel savnede jeg viden om, hvordan jeg kunne styrke mit arbejde. Der fandtes

beskrivelser af vores indsats, men jeg vidste godt, hvad jeg lavede, så det blev jeg ikke klogere af, uddyber hun.

Efter to år søgte Tanja Dall ind på kandidatuddannelsen i socialt arbejde og har siden taget en ph.d. I dag er hun lektor ved Aalborg Universitet og veksler mellem at undervise i blandt andet samtaleanalyse og forske i socialt arbejde i beskæftigelsesindsatsen.

- Jeg taler med socialrådgivere, andre ansatte og borgere i fem-seks jobcentre om, hvordan vi kan udvikle praksis. Jeg analyserer og klæder medarbejderne på til, hvordan de kan stille spørgsmål i samtaler med borgerne, og jeg har været med til at skabe funktionen vidensmøglere, hvor en medarbejder faciliterer faglig refleksion i sit team, fortæller Tanja Dall.

Oplever stor respekt

Som forsker får hun øje på mønstre i de udfordringer, praktikere nævner igen og igen.

- Det taler ind i min ambition om at få forskning og praksis til at mødes, når det lykkes mig at sætte ord på noget, som fagpersoner kan genkende i deres hverdag, og hvor de samtidig er med til at udvikle de tanker, jeg præsenterer, siger hun.

Tanja Dall samarbejder med forskere, som har læst sociologi, statskundskab og politik og administration.

- De kender til politik, systemer og organisering, mens jeg ved, hvad det vil sige at sidde overfor en borger. Min viden er ikke bedre end deres, men sammen får vi flere perspektiver i spil, siger lektoren, som ikke har oplevet kolleger se skævt til hende, fordi hun kommer fra et fag, som ikke er stærk på analyse og forskningsmetoder. Tværtimod.

- Jeg oplever stor respekt, for mit blik for socialfagligt arbejde gør mig i stand til at stille andre spørgsmål end mine kolleger, både i min forskning og i jobcentrene, siger Tanja Dall.

ER MED TIL AT FORBEREDE AFHØRING AF VOLDSOFRE

Mens politiet ser bagud for at opklare en sag, har socialrådgiver **Andrea Larsen** fokus på nutid og fremtid, når hun sidder med til afhøringer. Målet er at hjælpe ofre for voldtægt og vold i samlivet videre trods posttraumatiske reaktioner.

Af Henrik Stanek

Foto: Michael Drost-Hansen

ANDREA LARSENS JOB hos Sydøstjyllands Politi er et resultat af politireformen fra 2020. Her valgte politikerne at ansætte to civile medarbejdere i hver politikreds til at bistå politiet med viden om krisereaktioner og traumeafhøring i sager om voldtægt, partnervold, æresrelaterede konflikter og stalking.

– Ofre for voldtægt mister ofte fornemmelsen af tid og rum, og op til 80 procent oplever, at kroppen 'fryser' under voldtægten. Derfor har de svært ved at give en sammenhængende og kronologisk forklaring. Jeg hjælper afhøreren med at forstå de dynamikker, der er i spil både kropsligt og følelsesmæssigt, så de forurettede kan få et sprog for, hvad de har været ude for, siger Andrea Larsen, som er en af to socialrådgivere i enhed for Traumeinformeret Praksis på politikgården i Horsens.

Andrea Larsen læser sagen igennem og er med til at forberede afhøringen, mens en politiuddannet gennemfører selve afhøringen. Hun hjælper afhøreren med at stille spørgsmål på en måde, så sagen og beviserne bliver belyst bedst muligt. Det er for eksempel mere positivt for den forurettede at svare på, hvorfor hun bliver et voldeligt forhold, end hvorfor hun ikke bare går.

– Det hjælper os til at forstå magtrelationen, når den forurettede får hjælp til at

CV

Andrea Larsen,
37 år.

Specialist i enheden for Traumeinformeret Praksis hos Sydøstjyllands Politi.

Uddannet socialrådgiver i 2009.

Efteruddannelse:

Diverse kurser og uddannelser inden for behandlingspsykiatri. Er i gang med diplomuddannelsen i kriminologi på VIA University.

– Jeg kan også bruge min faglighed til at vejlede den enkelte, så de forurettede kan leve et liv efter, at de har forladt afhøringslokalet, fortæller Andrea Larsen.

sætte ord på den tavse viden, som opstår, når vold er en del af hverdagen. Samtidig giver det et billede af, hvilken støtte jeg bør vejlede til. Så når den forurettede går forlader politikgården, ved hun, hvor hun kan få professionel hjælp, siger Andrea Larsen, som trækker på erfaringer fra sit tidligere job i behandlingspsykiatrien.

Traumeforståelse hos politiet

Det er ikke, fordi politifolkene ikke er dygtige nok, at Sydøstjyllands Politi har ansat to socialrådgivere, understreger Andrea Larsen.

– Vi har bare hver vores faglighed. Afhøreren skal have afdækket sagen, og jeg er vant til at arbejde med mennesker i krise, så jeg tilfører en brik til en helhedsorienteret indsats, for når et menneske skal komme sig over en voldsom hændelse, er det afgørende, at vi arbejder traumeinformerende.

Andrea Larsen ville gerne bidrage til, at der opstår noget nyt, da hun søgte jobbet for to år siden.

– Jeg skal ikke være betjent, og betjentene skal ikke være socialrådgivere. Vi har en klar fordeling af vores opgaver, og takket være efteruddannelse på politiskolen har vi et fælles sprog på teorierne bag traumeinformation. Vi har et fint samarbejde, hvor vi lærer af hinanden.

Det meste af Andrea Larsens dag er planlagt, så der er ikke meget blå blink over hendes arbejde.

– Der vil altid være mennesker, som har oplevet noget voldsomt, og for mig er det essentielt, at de bliver mødt med en traumeforståelse hos politiet. Jeg kan også bruge min faglighed til at vejlede den enkelte, så de forurettede kan leve et liv efter, at de har forladt afhøringslokalet.

JEG TRIVES I LUFTHAVNENS TRAVLE LIV

Det summer af liv og sprog i flere varianter, når **Anna Katharina van Zanten** laver opsøgende arbejde blandt 1.100 ansatte i sikkerhed og service i Københavns Lufthavn. Kerneopgaven er at hjælpe medarbejdere med helbredsproblemer til at blive i jobbet.

Af Henrik Stanek
Foto: Lisbeth Holten

DET HÆNDER, at Anna van Zanten flyver på ferie, men hun foretrækker bil eller tog. Alligevel er hun vild med sit job i Københavns Lufthavn, hvor hun arbejder med sygefravær blandt 1.100 medarbejdere i sikkerhed og service.

Det var ellers ikke meningen, at der skulle indgå en socialrådgiver, da hendes team blev dannet for fire år siden.

”

De søgte en sygeplejerske med kendskab til helbredsproblemer, arbejdsmarked, vejledning og HR, men det lød som et job for mig.

Anna van Zanten, socialrådgiver i Københavns Lufthavn

– De søgte en sygeplejerske med kendskab til helbredsproblemer, arbejdsmarked, vejledning og HR, men det lød som et job for mig, fortæller Anna van Zanten, som på det tidspunkt var sagsbehandler i Jobcenter Roskilde.

Hun har selv været med til at forme sin stilling i teamet, som også tæller en fysioterapeut og tre sygeplejersker, hvoraf den ene er teamleder.

– Alle kender en sygeplejerske og en fysioterapeut, men hvad kan en socialrådgiver byde ind med? Svaret er, at jeg får opgaven, så snart den har en paragraf hæftet på. Hvis jeg skal søge om sygedagpenge, flexjob eller hjælpemidler til en medarbejder, bliver jeg den primære kontaktperson.

Krise og sorg fylder

Teamet laver opsøgende arbejde i sikkerhedskontrol og servicefunktioner rundt om i lufthavnen. Mens sygeplejerskerne tilbyder at måle blodtryk, kredser Anna van Zanten om krise og sorg.

– Det er nemmere at fortælle om et dårligt knæ, end at ens mand har et alkohol-

CV

Anna Katharina van Zanten,
42 år.

Administrativ supervisor i Security Health Management i Københavns Lufthavn.

Uddannet socialrådgiver i 2007.

Efteruddannelse:

Den motiverende samtale, den løsningsorienterede samtale og den kognitive samtale. Her taget de fleste moduler på diplomuddannelsen i uddannelsesvejledning.

- Jeg får opgaven, så snart den har en paragraf hæftet på, siger Anna Katharina van Zanten.

problem, men i kraft af min uddannelse møder jeg medarbejderen med forståelse for hendes situation og med refleksion over, hvilken hjælp hun har brug for.

Anna van Zanten bruger mere og mere tid på medarbejdere, som er fortvivlede over, at deres børn mistrives.

- Hvis barnet er på vej til at få en diagnose, hjælper jeg med at finde ud af, hvilke støttemuligheder der er i kommunen, hvilken rolle PPR har, og hvordan familien kan bruge patientforeningen.

Det tværfaglige samarbejde vender også den anden vej.

- Hvis det under en samtale viser sig, at et øget fravær skyldes, at medarbejderens barn er ved at blive udredt, men at det trækker ud, så kan jeg booke et møde med oversygeplejersken. Så læser han journalen igennem og vejleder i, hvilke spørgsmål medarbejderen kan stille lægerne. Jeg har et mere helhedsorienteret perspektiv end i jobcentret, så jeg er virkelig privilegeret.

Uhyggeligt tomme terminaler

Mens flyene stod bomstille under nedlukningen af Danmark, ændrede Anna van Zantens opgaver karakter: Hun vejledte om covid-19 og registrerede refusion i relation til corona. Hun tilbød også samtaler til dem, der blev afskediget, for at hjælpe dem videre. Men den største forskel oplevede hun i lufthavnen.

- Meget af tiden arbejdede jeg hjemme fra, men jeg kom også ud til de medarbejdere, som tog sig af fragtfly. Terminalerne var meget spøgelsesagtige. Det var underligt, for jeg trives med lufthavnens travle liv. ◆

Signe Færch
Forkvinde for Dansk
Socialrådgiverforening

Ditte Brøndum
Næstforkvinde for Dansk
Socialrådgiverforening

LØN SKAL IKKE BESTEMMES AF KØN

EN KLOG person sagde engang, at det ikke handler om at beskrive verden, men om at forandre den. Det er jeg både enig og uenig i. Enig, fordi det kun kan gå for langsomt med at skabe positive forandringer som at rette op på, at vi, der arbejder i fag med mange kvinder, får mindre i løn end andre. Uenig, fordi forandrin-

”**Rapporten er et vigtigt første skridt på vejen mod at skabe en fælles forståelse af problemet.**

ger i et demokrati kræver, at vi først får en nogenlunde fælles forståelse af, hvad problemet er.

Derfor er jeg på den ene side frustreret over, at vi i Danmark ikke for længst har gjort op med løngabet mellem det, man engang kaldte for 'mandefag' og 'kvindefag'. På den anden side er den rapport, som Lønstrukturkomitéen kom med 13. juni, et vigtigt første skridt på vejen mod at

skabe en fælles forståelse af problemet, så vi kan tage fat på at løse det.

Rapporten slår to ting fast, som er afgørende for det videre arbejde for ligeløn.

For det første er der en klar og tydelig tendens til, at fag med mange kvinder giver mindre i løn end andre fag. Det betyder ikke, at alle, der arbejder i fag med mange kvinder, får mindre i løn end andre. Men det betyder, at lønnen for blandt andre socialrådgivere, sygeplejersker og pædagoger i gennemsnit er lavere end for andre fag med samme uddannelseslængde.

For det andet viser rapporten, at vi, der har taget en mellemlang videregående uddannelse, i gennemsnit får markant mindre i løn end dem, der har taget en lang videregående uddannelse – mens vi får omtrent samme løn som dem, der har taget en kort videregående uddannelse.

Begge dele er et problem. Løn skal ikke bestemmes af køn, men den skal påvirkes af uddannelse.

Rapporten fra Lønstrukturkomiteen er kun det første, spæde skridt på vejen mod ligeløn. Men den giver os et fundament at arbejde videre på. Næste skridt er forhandlingerne med arbejdsgiverne og regeringen til efteråret og overenskomsterne næste forår. Det bliver ikke nemt, men vi fortsætter kampen.

Det er et vilkår (at skulle spare 3 mia. kr. på beskæftigelsesområdet, red.), og derfor vil vi også komme med bud på, hvor de kan findes. Men det handler også om at tænke i, hvad der virker, og hvad der kan optimeres. Det er jo et bureaukratisk tungt område, og der kan formentlig frigøres nogle ressourcer ved at komme det til livs (...) Ledige er en meget sammensat gruppe, og derfor skal vi ud af den her 'one-size fits all' tankegang.

Claus Thustrup Kreiner, økonomiprofessor og formand for ekspertgruppen som skal nytænke beskæftigelsesindsatsen, 1. juni i NB-beskæftigelse.dk.

Det er rigtig vigtigt for os, at det her ikke bliver en serviceforringelse for borgeren (forsøg med firedages arbejdsuge, red.). Vores fornemmelse er, at det ikke vil betyde så meget for borgerne. Tværtimod vil vi måske kunne lave en bedre service, fordi vi får nogle dage, hvor medarbejderne kan lave noget af al den registrering, der også er. Nogle borgere vil kunne møde til samtale tidligere eller senere mellem mandag og torsdag. Vi har folk tilknyttet, som er meget morgenfriske og gerne vil have en samtale klokken 7 eller 8, og det har ikke været muligt førhen, men det bliver det, hvis nu medarbejderen vælger at holde fri fredag.

Kia Lund McDermott, arbejdsmarkedschef i Nordfyns Kommune om forsøg med firedages arbejdsuge, 2. juni i Fyens Stiftstidende.

Jeg har talt op, at 13 forskellige behandlere var involveret og talte med den unge mand gennem et halvt år. Det er alt, alt for mange. En patient bør have én fast kontaktperson med et par faste reserver.

Merete Nordentoft, overlæge og professor, 4. juni i Politiken. Hun er medlem af en taskforce under Region Hovedstaden, som har haft adgang til den 23-årige mands journal på Psykiatrisk Center Amager. Manden er tiltalt for tre drab og 11 drabsforsøg i shoppingcentret Field's

Når et barn/en ung tildeles en psykisk diagnose, bliver den altid givet på baggrund af de handlinger, som barnet/den unge foretager sig i hverdagen, altså på baggrund af den adfærd, der udvises. Diagnosemanualen undersøger altså aldrig årsagerne, men altid kun selve adfærd. Det er deri, hele dens begrænsning består.

Uffe Mynster, pensioneret kommunalpsykolog, 25. maj i debatindlæg i Politiken.

Mie Vode Moll

Forkvinde, Region Syd

Rasmus Balslev

Formand, Region Øst

Trine Quist

Formand, Region Nord

SOCIALT ARBEJDE ER IKKE ADMINISTRATION

JEG KAN IKKE huske en regering, der ikke har haft en ambition om at skære ned på overflødig bureaukrati og administration. Men det har gang på gang vist sig, at det er lettere sagt end gjort, og det er meget svært at se, hvor SVM-rege-

sammen med kernen i vores arbejde, nemlig relationen til borgerne og arbejdet med at understøtte dem i deres udvikling og i at nå deres mål. Selvfølgelig kan man finde overflødige krav til blandt andet dokumentation og registrering. Det har vi i Dansk Socialrådgiverforening gjort opmærksom på, så længe jeg

” Vi socialrådgivere er borgernær velfærd.

ringen vil finde tre milliarder, uden at det går ud over velfærd. De fleste, der arbejder i det offentlige, kender værdien af dygtige administrative kolleger, som aflaster sygeplejersker, pædagoger, lærere og socialrådgivere og dermed frigiver tid til arbejdet med borgerne.

Derfor bør advarselslamperne lyse, når politikerne (igen) i deres søgen efter kilder til at finansiere deres gode idéer falder over kassen med 'administration'.

Vi må som faggruppe også sige fra, fordi vi på papiret også hører til i denne kasse. Det gør tre ud af fire socialrådgivere ansat i kommunerne nemlig, og dermed udgør vi 16 procent af det kommunalt ansatte administrative personale. Det giver ingen mening! Nok har en stor del af os myndighedsopgaver, men de hænger altid tæt

kan huske. Men det er jo krav, som politikerne selv har indført, og de ændrer ikke på, at relationen til borgerne er lige så afgørende i vores arbejde som i de øvrige velfærdsfag.

Både vores egne rundspørg og undersøgelser fra blandt andre Arbejdstilsynet viser, at vi har brug for mere tid til vores arbejde – både for borgernes, faglighedens og vores egen trivsels skyld.

Når vi har tiden til at inddrage, motivere, koordinere, følge tæt op, understøtte hverdagsmestring og igangsættelse af indsatser, så lykkes vi i det sociale arbejde og med at hjælpe mennesker – og det er sgu ikke administration. Vi socialrådgivere er borgernær velfærd, og det giver ingen mening, når politikerne regner os for 'administration'.

Mette Louise Brix

Karina Rohr Sørensen

Lone Engels

Louise Marie Friis

Socialrådgiver, faglig koordinator, Gribskov Jobcenter, formand for DS' Faggruppen Beskæftigelse

Den gode historie stod skrevet i alles ansigter

Jeg sad som mødeleder på et rehabiliteringsmøde forleden dag. En af sagerne omhandlede en ung fyr på 22 år, som hele sit liv har haft ADHD, og i en sådan grad, at det har påvirket og stadig påvirker hans tilværelse rigtig meget. Udover ADHD kæmper han med andre psykiske udfordringer. Han er ikke er i stand til at bo for sig selv endnu, og bor derfor stadig hjemme hos sin mor og far.

Den unge mand blev af rehabiliteringsteamet indstillet til et fleksjob, og da han fik beskeden, løftede han armene i vejret og sagde: "Jubii". Alle omkring bordet trak på smilebåndet, han blev sendt glad ud ad døren – sammen med en mor, som græd glædestårer og efterlod en fantastisk stemning i lokalet.

Der, hvor han har været i en længerevarende praktik, vil man gerne ansætte ham i et fleksjob, og han glædede sig bare til at blive ansat og fortsætte sit arbejde, som han er rigtig glad for. For som han sagde: "De er jo rigtig søde, og det virker også som om, at de godt kan lide mig".

Det er sådanne momenter, som gør mit arbejde meningsfuldt. Og det er sådanne momenter, som vi skal huske på stadig findes på beskæftigelsesområdet og i jobcentrene. For hold nu op, hvor kan man blive tilbøjelig til at tro noget andet, hvis man følger med i nyhederne og beskæftigelsespolitikken.

Mange bliver lidt trætte, når man siger, at vi skal blive bedre til at dele de gode historier, men i ovenstående eksempel behøvede vi faktisk slet ikke minde hinanden om, at det var en god historie. Det stod skrevet i alles ansigter.

Jeg ved, at der venter mig mange flere lignende oplevelser fremover. Jeg vil glæde mig til hver og en og vil med stolthed berette om dem til alle dem, som gider at høre på det – nå ja, og faktisk også til de politikere, som måske ikke gider at høre det. ♦

Trine Schultz
Professor (mso) i Socialret ved AAU, Social-, Public- and Administrative Law Research Centre. Forsker i socialforvaltningsret, med særlig fokus på børne- og ungeområdet

Søren Blæsbjerg
Studielektor i Socialret ved AAU, SPARC, Social-, Public- and Administrative Law Research Centre. Forsker i socialforvaltningsret, med særlig fokus på udsatte-, handicap- og ældreområdet

John Klausen
Professor (mso) i Socialret ved AAU, Social-, Public- and Administrative Law Research Centre. Forsker i socialforvaltningsret, med særlig fokus på forsørgelse og beskæftigelse

De svageste borgere udnytter ikke retssikkerheden i klagesystemet

Der er ikke alene store problemer med mange alvorlige fejl i sociale sager. Noget tyder også på, at specielt de svageste grupper af borgere ikke altid formår at udnytte den retssikkerhed, der skulle være i klagesystemet.

Når en borger klager over en kommunes afgørelse, skal kommunen revurdere og behandle sagen igen. Det er kun, hvis kommunen fastholder afgørelsen, at klagen sendes til Ankestyrelsen. Flere kommuner har "klageteams" med særligt kvalificerede medarbejdere. Der er sager, hvor kommunen i forbindelse med revideringen retter fejl og ændrer afgørelsen. Disse sager sendes ikke til Ankestyrelsen og indgår ikke i omgørelsesprocenterne. Der er altså et "mørketal", der ikke indgår i statistikken.

Alle kommuner skal hvert år på et møde i kommunalbestyrelsesmøde behandle danmarkskortet over omgørelsesprocenter. I 2022 blev kravene til kommunalbestyrelsens opfølgning på danmarkskortet skærpet. Kommunalbestyrelsen skal også tage stilling til, om der er behov for at udarbejde en handlingsplan til at styrke den juridiske kvalitet i kommunens sags-

behandling. Beslutter kommunalbestyrelsen, at der ikke skal udarbejdes en handlingsplan, skal Ankestyrelsen orienteres om beslutningen.

Mange kommuner og Kommunernes Landsforening (KL) har være kritiske over opgørelserne af omgørelsesprocenter i danmarkskortet. I efteråret 2021 har kommunale sagsbehandlere fra 12 kommuner talt de afgørelser, som de har truffet på børne- og voksenhandicapområdet i løbet af fire uger. Formålet var at blive klogere på, hvor mange og hvilke afgørelser, kommunerne træffer indenfor servicelovens område i forhold til børn, unge og voksne med handicap.

Kommunernes optællinger viste blandt andet, at de 12 kommuner i løbet af fire uger traf 518 afgørelser på børnehandicapområdet og 219 afgørelser på voksenhandicapområdet. Der var få borgere, der klagede, og kun 1,09 procent af afgørelserne på børnehandicapområdet og 2,28 procent af afgørelserne på voksenhandicapområdet blev omgjort (KL-undersøgelse: Kommunernes afgørelser på handicapområdet, 29. august 2022).

Det kunne tyde på, at de reelle fejlprocenter på handicapområdet er nærmest bagatelagte. En sådan opgørelse bygger dog på en antagelse om, at borgeren altid klager over en fejlbehæftet afgørelse, og at de afgørelser, der ikke bliver påklaget, er fejlfrie. Dette er dog åbenbart forkert og direkte misvisende i forhold til omfanget af fejl. En række praksisundersøgelser fra Ankestyrelsen af sager, der ikke er

påklaget af borgeren, har gennem årene dokumenteret fejlprocenter på niveau med omgørelsesprocenterne.

Brug af sanktioner

I 2023 har Ankestyrelsen eksempelvis gennemført en undersøgelse, der ser nærmere på kommunernes brug af skærpet rådighedssanktion for job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Praksisundersøgelsen omfatter 14 udvalgte kommuners praksis i 61 konkrete sager. I 52 sagerne ville Ankestyrelsen ændre afgørelsen, hvis den blev behandlet i Ankestyrelsen som en klagesag – svarende til en fejlprocent på 85. Blandt de 61 sager var der 26 sager om aktivitetsparate borgere, i disse sager var fejlprocenten 100. Alle de undersøgte sager, der vedrører borgere, der har omfattende problemer ud over ledighed, ville være blevet omgjort, hvis borgeren klagede. I 2022 gennemførte Ankestyrelsen en tilsvarende undersøgelse af "almindelige" sanktioner – her var fejlprocenten på 51.

I 2022 behandlede Ankestyrelsen 885 klagesager vedrørende sanktioner. Omgørelsesprocenten var "kun" 31. Fejlprocenten i de sager, hvor borgeren faktisk klager, er tilsyneladende lavere end i de sager, hvor borgeren ikke klager.

Der er ikke alene store problemer med mange alvorlige fejl i sociale sager, noget tyder også på, at specielt de svageste grupper af borgere ikke altid formår at udnytte den retssikkerhed, der skulle være i klagesystemet.

Når kommunens afgørelse bliver 'omgjort'

- I 2022 behandlede Ankestyrelsen 1976 sager på børnehandicapområdet - 49 procent blev omgjort. Ankestyrelsen behandlede 950 sager på voksenhandicapområdet - 39 procent blev omgjort. På hele social- og beskæftigelsesområdet behandlede Ankestyrelsen i 2022 18.420 sager og omgørelsesprocenten var 30.
- Når en afgørelse ændres, ophæves eller hjemvises, betyder det, at kommunens afgørelse bliver omgjort. Når en sag hjemvises, er den normalt behæftet med så væsentlige retlige mangler, at den er ugyldig. Hvis fejlene er uvæsentlige, og afgørelsen er rigtig, bliver sagen stadfæstet og tæller ikke med i omgørelsesprocenten. Ankestyrelsen udtaler i mange sager kritik af kommunens fejlagtige sagsbehandling uden, at sagen bliver omgjort.

DEBAT

Du kan maile til redaktionen@socialraadgiverne.dk

Deadline for læserbrev til nr. 5-23 er 9. august klokken 9.00. Maks 1900 anslag inkl. mellemrum.

DROP PROCESKRAV OG STYRK LIVSMESTRING

Af Anne Madsen

Socialrådgiver, leder af Ungeenheden i Gladsaxe Kommune.

Trods forskellige politiske initiativer og projekter i de seneste 20 år oplever jeg fortsat, at det er en stor udfordring at få unge til at påbegynde og gennemføre en uddannelse. De seneste tal viser, at cirka 42.000 unge under 25 år hverken er i uddannelse eller job.

” Folkeskoler og uddannelsesinstitutioner bør have et tættere samarbejde med børnefamilieområdet.

Det er der forskellige årsager til. Det er min erfaring, at mange unge i jobcenteret har psykiske vanskeligheder. De har svært ved at indgå i fællesskaber. Typisk har mange af dem haft det svært i skolen med højt fravær og dårlige, faglige egenskaber. Og de unge har ofte svært ved at tro på sig selv.

Vi skal erkende, at ungdomsårene er en særlig periode: der er mange ting på spil i forhold til udvikling, at lære at stå på egne ben, afklaring af problematikker og erkendelse af, at man har et problem.

Derfor må vi stoppe med at have fokus på proceskrav

og i stedet have mere fokus på progressionen af den enkelte unge, og hvad der skal til for, at den unge lykkes. Jeg mener, at der er brug for beskæftigelsestilbud, hvor der også er mulighed for at arbejde med de unges psykiske problemstillinger. Beskæftigelsestilbuddene bør også have større fokus på livsmestring og trivsel. Derudover er der brug for, at der er flere uddannelsesinstitutioner, som er tilpasset målgruppen af unge med ADHD, autisme og angst.

Jeg mener, at kommunerne skal fortsætte med at have fokus på intentionerne med KUI (Den Kommunale Unge Indsats) og med at arbejde med at lave tilbud, som passer til de unge, og ikke putte dem i bestemte kasser. Man kan allerede starte i folkeskolen, hvor der kan laves flere individuelle forløb med mere praktik, hvis eleven ikke trives med de boglige fag. Og her er det afgørende, at folkeskoler og uddannelsesinstitutioner har et tættere samarbejde med børnefamilieområdet, og at der er fokus på overgange, hvor vi sammen forsøger at lave en koordineret og samlet plan. ◆

MIT ARGUMENT

Har du et **skarpt argument** på max. 700 anslag inkl. mellemrum, så skriv til os på argument@socialraadgiverne.dk

Steen Bach Hansen,
Selvstændig socialrådgiver

MED BARNETS LOV KAN VI HANDLE HURTIGERE

Det er ikke en perfekt lov, og der er for mange ting, som uden videre videreføres fra Barnets Reform.

Det, jeg til gengæld ser, er nogle åbninger, hvor rådgiverne reelt får flere muligheder for at handle hurtigt og i langt højere grad have en dynamisk proces, hvor indsats løbende kan justeres og tilpasses.

Potentialet i Barnets Lov er lovende. Men som med alt andet lovgivning handler det også om den konkrete effektivering.

Personligt kunne jeg godt have ønsket, at man fra politisk side havde været mere modig og turdet gå længere.

Der skal turbo på uddannelsesindsatsen, hvis flere unge skal have en uddannelse

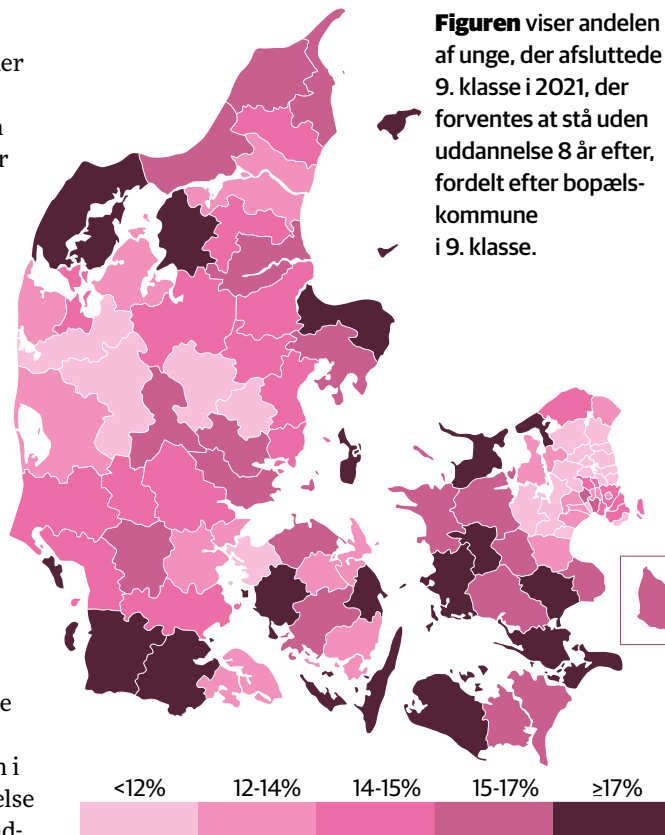
Det forventes, at cirka 14 procent af de unge, som forlod grundskolen i 2021, vil stå uden uddannelse i 2029. Det er 4 procentpoint højere end den politiske 2030-målsætning. Der er dog tale om store forskelle mellem kommunerne.

Af Emilie Agner Damm, analysechef, og Troels Lund Jensen, chefanalytiker, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

GENNEM MANGE ÅR har der været politisk fokus på, at flere unge skal have en uddannelse. Det gælder også for den nuværende regering, der i sit regeringsgrundlag lægger op til, at der skal gøres mere for at hjælpe den gruppe af unge, som er uden for uddannelse og beskæftigelse.

Det er positivt, at der er opmærksomhed omkring problemet, for der er i dag for mange unge, som står uden uddannelse som 25-årige.

I Børne- og Undervisningsministeriets nyeste fremskrivning af den forventede uddannelsesadfærd for ungdomsårgange – den såkaldte profilmodel – forventes det, at cirka 14 procent af de unge, som i år er 18 år, vil stå uden uddannelse 8 år efter, at de har forladt grund-

skolen, det vil sige, når de fylder 25 år. Det er mere end den politiske målsætning om, at højst 10 procent af en ungdomsårgang må stå uden uddannelse, når de fylder 25 år. Dog forventes den årgang, som forlod grundskolen i 2021, at blive den årgang i profilmodellens historie, hvor flest opnår en uddannelse.

Mange ufaglærte unge i Morsø

På tværs af landet er der store forskelle på problemets størrelse. Mens der i kommunerne nord for København forventes at være blot 7 procent af en ungdomsårgang, der vil stå uden uddannelse, er billedet helt anderledes flere steder på Syd- og Vestsjælland samt i Nordjylland og Syddjylland.

I Morsø Kommune forventes 23 procent af de unge at være ufaglært 8 år efter 9. klasse. I kommunerne Norddjurs, Lolland og Vordingborg gælder det cirka 20 procent. Også mere lokalt ses relativt store forskelle. Det gælder for eksempel nabokommunerne Albertslund og Vallensbæk, hvor henholdsvis 17 procent

og 10 procent forventes at stå uden uddannelse.

Der er således store geografiske forskelle på, hvordan unge forventes at klare sig i uddannelsessystemet. De geografiske forskelle afspejler i øvrigt et sammenfald mellem kommuner, hvor der forventes at være en høj andel af unge uden uddannelse, og kommuner, der ligger relativt højt i statistikker over andre sociale problemer som for eksempel børnefattigdom og borgere på overførselsindkomst.

Unge med komplekse udfordringer

Der er grund til politisk at sikre, at flere får en uddannelse. Arbejdsmarkedet efterspørger kvalificeret arbejdskraft, samtidig med at antallet af ufaglærte job falder. Det bliver altså sværere at klare sig på arbejdsmarkedet uden en uddannelse.

Når andelen af unge uden uddannelse er stagneret gennem de senere år, vidner det om, at det ikke er et let problem at løse. AE har tidligere vist, at mange unge uden uddannelse har komplekse udfordringer, for eksempel psykiske diagnoser, kriminalitet eller en opvækst med social slagside.

For nogle af dem er det ikke umiddelbart muligt at uddanne sig i det ordinære uddannelsessystem. Vi ved, at størstedelen af de unge uden uddannelse er startet på en uddannelse, men er faldet fra. Det er altså ikke viljen til at tage en uddannelse, der mangler.

Fleksible uddannelsesveje

Nogle unge har brug for ekstra hjælp til at finde vej i uddannelsessystemet, mens andre måske skal have en social eller helbredsmæssig indsats, før de kan trives på de kompetencegivende uddannelser. Derfor bør det sikres, at der også findes gode uddannelsesveje, som gør det muligt at uddanne sig på mere fleksible og rummelige vilkår. Det gælder både i det ordinære ud-

dannelsessystem, hvor der bør tænkes i flere muligheder for blandt andet at uddanne sig på nedsat tid, men det gælder også tilbud, som er målrettet den gruppe af unge, som har sværest ved at tage en ordinær uddannelse, som for eksempel den forberedende grunduddannelse, FGU'en.

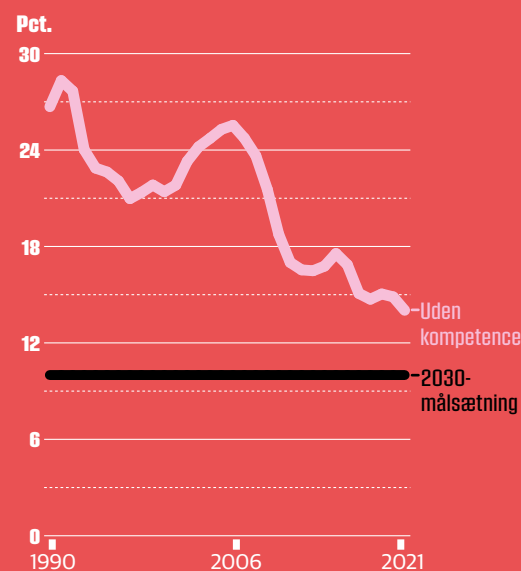
Udover at sikre bedre muligheder for fleksible uddannelsesrammer, bør der også investeres mere i folkeskolen.

FGU er et relativt nyt tilbud fra 2019. De første evalueringer af uddannelsen viser, at eleverne efterfølgende i højere grad er i både beskæftigelse og uddannelse. Desværre kæmper FGU med finansieringen, og selv med det økonomiske løft, der er aftalt i finansloven for 2023, er der fortsat brug for yderligere investering i FGU'en, hvis den skal bidrage til at hjælpe flere unge til at få en uddannelse. De kommunale 10. klasser og VUC har også vist gode effekter.

Udover at sikre bedre muligheder for fleksible uddannelsesrammer, bør der også investeres mere i folkeskolen. For mange elever forlader grundskolen uden at have de basale læse-, skrive- og regnefærdigheder på plads, og vi ved, at det at forlade skolen uden at opnå mindst 02 i dansk og matematik øger risikoen for ikke at få en uddannelse. Der skal derfor investeres i grundskolen, både så flere elever kan læse, skrive og regne, når de går ud af 9. klasse, men også så der bliver mere praksisfaglig undervisning, især i udskolingen.

Graden af uddannelse blandt unge fortsat langt fra politisk målsætning

Figuren viser andelen af en ungdomsårgang, der forventes at stå uden anden uddannelse end grundskole som 25-årig. Årstallene på x-aksen angiver tidspunkt for afsluttet 9. klasse. F.eks. forventes 14 pct. af de unge, der afsluttede 9. klasse i 2021, at stå uden uddannelse 8 år senere, dvs. i 2029.

Anm.: Andelen af en ungdomsårgang (målt fra afsluttet 9. klasse), der forventes at stå uden anden uddannelse end grundskole otte år efter 9. klasse. **Grafik:** Arbejderbevægelsens Erhvervsråd **Kilde:** AE pba. Profilmodellen udgivet af UVM

HOVEDKONKLUSIONER

- **14 pct. af de unge**, som forlod 9. klasse i 2021, forventes at stå uden uddannelse i 2029.
- **I nogle kommuner** er den forventede andel uden uddannelse helt oppe på ca. 20 pct. Det gælder f.eks. i kommunerne Morsø, Lolland og Norddjurs.
- **Niveauet lever ikke op** til den politiske målsætning om, at kun 10 pct. må stå uden uddannelse.

A close-up portrait of Pernille Rosenkrantz-Theil, a woman with short blonde hair, looking directly at the camera with a neutral expression. She is wearing a white top with thin black vertical stripes and a thin gold necklace. The background is a soft, out-of-focus grey.

”DET ER EN RET VILD
OPGAVE AT UDVIKLE
DET SOCIALE OMRÅDE”

Minister **Pernille Rosenkrantz-Theil** vil nedbryde barrierer og modne socialområdet til gavn for både **udsatte mennesker** og **fagligheden**. Men hun mener ikke, at der er brug for flere **penge**.

er skal ikke mange stikord til, før socialministeren tager tråden op og stikker af med den.

– Lige efter vikingetiden oprettede man de første universiteter i Europa, begynder hun, da *Socialrådgiveren* spørger til hendes visioner på socialområdet. Pointen med denne tur 1000 år tilbage i tiden kommer vi tilbage til.

Af Bjarke Hartmeyer Christiansen
Foto: Lasse Lundberg

Siden hun i 2011 blev valgt til Folketinget for Socialdemokratiet, har Pernille Rosenkrantz-Theil været ordfører for blandt andet social-, handicap- og børneområdet samt formand for Beskæftigelsesudvalget. Derudover har hun skrevet bøger om sociale investeringer, tidlig indsats og sine egne erfaringer med stress – alt sammen noget, der berører socialrådgivernes arbejdsfelt eller vilkår. Nu er hun social- og boligminister, og har netop fået vedtaget Barnets Lov.

– Vi kan vække enhver socialrådgiver klokken to om natten, og så vil de sige: Helhedsorienteret, fremskudt og tidlig indsats. Alle er enige om det. Men den måde, vi har indrettet det system, som socialrådgiveren arbejder i, forhindrer, at man kan gøre præcis det, siger hun.

I 2021 skrev *Socialrådgiveren* om projektet 'Opgang til Opgang', der netop har givet socialrådgiverne mulighed for at arbejde helhedsorienteret med familier ramt af langtidsledighed – med udgangspunkt i deres egne ønsker og behov på tværs af forvaltninger og fagområder. Det er præcis det, som Pernille Rosenkrantz-Theil gerne vil have mere af, men som ifølge hende bremses af rigide systemer.

– Fremskudt, helhedsorienteret indsats er en no-brainer. Selvfølgelig er det en god idé. Udfordringen er, at vores system overhovedet ikke er gearret til det. Det bærer for meget præg af, at så er der et fireårigt projekt i den ene kommune og et treårigt projekt i den anden, som måske eller måske ikke bliver ud-

bredt, selvom resultaterne er gode. Det er problemet. Men det skulle jo gerne være den måde, alle fik lov til at arbejde på, og der er vi jo slet ikke, lyder det fra ministeren.

Hvem er udsatte?

En af de grupper, der har brug for en helhedsorienteret indsats, er de omkring 10.000 mest socialt udsatte, der har massive og komplekse udfordringer. De skal ifølge regeringsgrundlaget helt ud af beskæftigelsessystemet, hvilket Pernille Rosenkrantz-Theil kaldte for 'vanvittigt afgørende', da hun i december blev udnævnt til socialminister. Det har fået Dansk Socialrådgiverforening og Rådet for Socialt Udsatte til sammen at efterlyse en plan for, hvad der skal ske med dem.

– Det er jo ikke, fordi der ikke skal være et beskæftigelsesperspektiv, siger Pernille Rosenkrantz-Theil og fremhæver det sociale frikort.

– Selvom jeg var arg modstander af det, dengang det skulle laves, må man bare sige, at det har vist sig at være enormt godt. Det giver meningsfuldt indhold i hverdagen for de borgere, der bruger det, og de er vildt glade for det. En stor del af dem har jo så for første gang nogensinde en eller anden form for progression mod mere varig beskæftigelse.

For nylig vedtog et enigt Folketing at forlænge det sociale frikort og hæve grænsen for, hvor meget man kan tjene ved siden af sin ydelse, fra 20.000 til 40.000 kroner om året. Men så snart det ikke længere handler om de allermest udsatte som hjemløse og misbrugere, skifter den politiske melodi fra dur til mol. Selvom antallet af kontanthjælpsmodtagere de seneste år er raslet ned, vil de fleste partier fastholde de lave ydelser og sanktioner, og senest har statsministeren varslet forhandlinger om 37-timers arbejdspligt for arbejdsløse med 'integrationsbehov'.

Men hvad med de mennesker, der på den ene side har sociale, psykiske og sundhedsmæssige udfordringer, og på den anden side ikke er blandt de 10.000 mest udsatte? Dem, som medarbejderne i psykiatrien,

→ sociale tilbud og på jobcentrene også møder hver eneste dag, og hvis udvikling mod bedre trivsel og arbejdsmarkedet ifølge et stort flertal af socialrådgiverne bliver hæmmet af lave ydelser?

– Når vi taler om den gruppe, der altid har boet her, har en meget stor andel jo været udsat for nogle rigtig grimme ting i deres tilværelse. Det er derfor, de ikke formår at hægte sig fast. En meget stor andel af dem har eksempelvis været udsat for seksuelle overgreb og har senfølger, og det er jo ikke det første, man siger i jobcentret. Hvis ikke vi får fat om det egentlige problem, nemlig senfølgerne, så vil vi aldrig lykkes med at få fat om beskæftigelsen, siger Pernille Rosenkrantz-Theil og kalder det for en 'skandale', at der er op mod tre års ventetid på behandling for senfølger af seksuelle overgreb i barndommen.

Pippi, Tommy og Annika

Udsatte børn har været et gennemgående tema for både socialministeren og begge Mette Frederiksens regeringer. Processen frem mod Barnets Lov blev skudt i gang med statsministerens nytårstale i 2020, og aftalen 'Børnene Først' indeholder udover Barnets Lov blandt andet tiltag, der skal højne fagligheden på børneområdet – herunder en ny børnerådgiveruddannelse og bedre faglighed på anbringelsessteder.

– Vi har jo slet ikke defineret, hvilken type uddannelse man skal have, for at have med de allermest udsatte at gøre. Hvis man skal undervise i folkeskolen og have med Tommy og Annika-børnene at gøre, så skal man have en læreruddannelse. Men hvis man skal have med de børn, som har det sværest, at gøre, så er der ikke noget uddannelseskraft. Det er svært at argumentere for fagligt og sagligt, at Tommy og Annika-børnene har brug for større faglighed end Pippi Langstrømpe-børnene, siger Pernille Rosenkrantz-Theil og drager en parallel til sundhedsområdet.

– Forestil dig, at man bare skulle gætte en medarbejder, når man kom ind med bugspytkirtelkræft. Jeg tror, at de færreste af os ville acceptere, at det ikke var kræftlægen, men én der var cand.mag i fransk og filologi. Sådan er det for borgere med handicap, socialt udsatte og anbragte børn – det er den lemfældighed, der er.

Socialområdet skal modnes

Og det er her, socialministeren trækker en snor helt tilbage til middelalderen og binder en historisk sløjfe om faglighed.

– De første fag på universiteterne var jura, teologi og medicin. Uddannelses- og sundhedsområdet har udviklet sig over 1000 år i hele den vestlige verden.

Man har forfinet, systematiseret, ændret og forbedret – på medicin har man tilmed haft fælles sprog på tværs af landegrænser. Så på de andre to store velfærdsområder, nemlig sundhed og skole, har vi 1000 års udvikling bag os. Derfor er de – selvom der også er fejl og mangler – ekstremt forfinede i sammenligning med socialområdet, siger hun og uddyber:

– Som befolkning har vi en forventning om, at vores velfærdssamfund fungerer lige så smidigt og modent på socialområdet som sundhed og skole. Og det kan det under ingen omstændigheder leve op til, mener Pernille Rosenkrantz-Theil og påpeger, at socialrådets korte historie også har betydning for medarbejderne i praksis.

– Det er jo socialrådgiverne, der har haft og har den opgave på ufatteligt få årtier at skulle udvikle et helt umodent felt fra noget, de fleste ville opfatte som ret rædselsfuldt, til noget, der lever op til verdens bedste

↑ – Jeg forudsætter ikke, at der er brug for flere penge, men at vi bruger pengene på den måde, som de fleste socialrådgivere synes er klog, nemlig at sætte tidligt ind, siger Pernille Rosenkrantz-Theil.

48 procent af socialrådgiverne oplever, at økonomiske hensyn altid eller ofte står i vejen for at iværksætte de fagligt korrekte forebyggende indsatser. Det viser en rundspørge, som Dansk Socialrådgiverforening har lavet.

Du kan læse hele rundspørgen om arbejdspress og økonomi på børneområdet på socialraadgiverne.dk/publikationer

velfærdssamfunds høje standarder. Det er en ret vild opgave, når både rammer, regler og alt muligt andet er totalt umodent.

Besparelser og investeringer

Måske er det – udover politiske ønsker om på én gang at spare og forbedre – udtryk for præcis de umodne rammer og regler, at der lige nu er flere fritsvævende, socialpolitiske bolde i luften: Specialeplan, nedlægelse af jobcentre og implementering af Barnets Lov. Samtidig skal der skæres tre milliarder kroner af beskæftigelsesområdet, og muligvis skal der findes det samme beløb på administration i kommunerne.

Det har medført kritik fra blandt andre Dansk Socialrådgiverforenings forkvinde Signe Færch.

Hun mener, at det giver god mening at forenkle og barbære unødigt bureaukrati væk, men der skal peges på, hvad det er, før man bruger pengene. Signe Færch frygter, at det rammer det sociale arbejde, som socialrådgivere udfører, og understreger, at der snarere end færre penge er brug for flere. For hvis vi både skal følge med det voksende behov for hjælp og støtte

Vi har jo slet ikke defineret, hvilken type uddannelse, man skal have, for at have med de allermest udsatte at gøre.

Pernille Rosenkrantz-Theil, social- og boligminister

og udvikle det sociale område, kræver det, at socialrådgiverne har tid og større fagligt handlerum, lyder argumentationen.

Selvom socialministeren er enig i, at der er for mange barrierer for socialrådgivernes arbejde, mener hun ikke, at penge er problemet.

– Jeg forudsætter ikke, at der er brug for flere penge, men at vi bruger pengene på den måde, som de fleste socialrådgivere synes er klog, nemlig at sætte tidligt ind. I har jo selv lavet en undersøgelse, der viser, at socialrådgiverne ikke får lov til at gøre det, de fagligt mener, er det rigtige. Man sparer ikke penge ved at spare på socialområdet. Man taber penge, siger hun og erkender samtidig, at kommunerne har manglet redskaberne til at beregne effekterne af at investere i sociale indsatser.

– Vi har fået sat kommunerne i en fuldstændig

urimelig situation, for de kan jo ikke lave om på den måde, vi har skruet økonomien sammen på. Det er jo os på Christiansborg, der har besluttet, at der indtil for få år siden for eksempel ikke var en socialøkonomisk investeringsmodel, siger Pernille Rosenkrantz-Theil.

Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM) har siden 2018 gjort det muligt mere præcist at beregne økonomiske effekter af konkrete, sociale indsatser. Spørgsmålet er, om modellen i sig selv er nok til at sikre, at kommunerne tænker mere langsigtet. En række investeringsprojekter som for eksempel Hjørrings massive satsning på flere socialrådgivere og tilbud i beskæftigelsesindsatsen har allerede for år tilbage vist fremragende resultater. Og som socialministeren selv påpeger, siger det sig selv, at problemer, der er taget i opløbet, koster mindre, end problemer, der har vokset sig store. Alligevel har vi til gode at se den store udrulning af sociale investeringsprojekter i alle kommuner.

Høje forventninger

Netop forventningerne til velfærden har fyldt meget de seneste måneder. I maj indgik regeringen og Kommunernes Landsforening (KL) en aftale om næste års økonomi, og her lagde KL-formand Martin Damm (V) vægt på, at kommunerne og regeringen i fællesskab 'afstemmer' forventningerne til velfærden de kommende år med borgerne. Samtidig såede udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen tvivl om, hvorvidt vi i fremtiden kan forvente samme offentligt betalte velfærd til alle som i dag.

Anderledes positivt lyder det, når socialministeren taler om folks forventninger på socialområdet.

– Tænk at vi har bygget så stærkt et samfund, at vi faktisk har en forventning om, at man bliver hjulpet, når man snubler. Det sætter jeg ekstremt stor pris på. Vi er bare fuldstændig ude af stand til at levere det, og det er et kæmpe problem. Det skal vi blive bedre til at levere på.

Det store spørgsmål er, hvordan det skal ske.

– Vi skal sørge for at systematisere og vidensbasere vores måde at arbejde med socialpolitik på, ligesom vi har gjort på skole- og sundhedsområdet. Vi skal lave forebyggende arbejde og tidlige indsatser. Vi skal være klar på, at det betaler sig at investere i mennesker både fagligt og økonomisk. Ingen ved som socialrådgiverne, at hvis bare de fik lov at gøre det, de ved, er det rigtige fra starten, så ville en masse af de problemer, der kom hen ad vejen, aldrig udvikle sig så store. Det er jo præcis det, socialrådgiverne kan, men meget ofte føler sig forhindret i i deres arbejde, lyder det fra socialministeren. ◆

Kronologi

6 SOCIAL-MINISTRE PÅ 10 ÅR

Annette Vilhelmsen

Socialistisk Folkeparti
9. august 2013
– 3. februar 2014

Manu Sareen

Det Radikale Venstre
3. februar 2014
– 28. juni 2015

Karen Ellemann

Venstre
28. juni 2015
– 28. november 2016

Mai Mercado

Konservative Folkeparti
28. november 2016
– 27. juni 2019

Astrid Krag

Socialdemokratiet
27. juni 2019
– 15. december 2022

Pernille Rosenkrantz-Theil

Socialdemokratiet
15. december 2022 –

”Afstandtagen til samfundet vendes til samhørighed”

Meline Frederiksen, socialrådgiver og projektleder i Café Exit.

DAG BESØGTE VI Søbysøgård Fængsels lukkede afdeling H2, hvor de indsatte har domme på fem år og derover. Vi holdt møde og lavede fysisk træning med dem i fængselsgården. På mange afdelinger i lukkede fængsler hersker en kultur med tydeligt hierarki, trusler og vold. H2 er en uddannelsesafdeling, der arbejder med at opbygge og fastholde en samarbejdskultur indsatte og ansatte imellem. Målet er, at de indsatte får mulighed for at udvikle sig og have så god og meningsfuld en afsoning som muligt.

Under besøget planlagde vi en kommende workshop. Sammen sætter vi fokus på værdien af uddannelse. Gennem samarbejdet oplever jeg, at de indsatte engagerer sig og derigennem hjælper sig selv og hinanden til udvikling. De oplever, at de kan bruge deres kompetencer til at bidrage positivt til samfundet – endda allerede under afsoning. Jeg har oplevet én udvikle sig fra at være stille og observerende til at være med i styregruppen for workshop. Under overskriften “Veje til

udvikling” holdt han oplæg foran 50 mennesker. Det er noget, som mange, inklusiv jeg selv, ville finde ekstremt nervepirrende.

Jeg oplever, at afstandtagen til samfundet vendes til samhørighed, når en anden indsat rejser sig op under en workshop og fortæller, at han har følelsen af at være ”en del af en bevægelse.”

En anden, som tidligere har afsonet på uddannelsesafdelingen, har netop afsluttet samfundstjeneste hos os i Café Exit og læser nu jura på Københavns Universitet. Han begynder som frivillig gælds- og juridisk rådgiver hos os. Den udvikling er helt sikkert blevet understøttet af de tilgange, som vi har skabt sammen.

En af de indsatte, som vi mødtes og trænede med i dag, har jeg oplevet som en styrende kraft på H2. På det seneste er han begyndt at arbejde med at trække sig og give plads til de nye. I dag sagde han, at han gerne vil træne unge fysisk og være en rollemodel, når han kommer ud. Det har jeg ikke hørt ham sige før.

Tekst og foto: Simon Jeppesen

KONTAKT

Telefonerne er åbne man-fre kl. 9-14.
I sommerperioden fra 3. juli til
4. august er telefontiden kl. 10-13.

SEKRETARIATET

Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B, 1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
ds@socialraadgiverne.dk

REGION NORD

(dækker Region Nordjylland
og Region Midtjylland)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Nord**
Dusager 16
8200 Aarhus N
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Holstebro

Fredericiagade 27-29,
7500 Holstebro
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Aalborg

Hadsundvej 184 B
Postboks 764, 9000 Ålborg
Tlf: 87 30 91 91
ds-nord@socialraadgiverne.dk

REGION SYD

(dækker Region Syddanmark)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Syd**
Vesterballevej 3A, Snoghøj
7000 Fredericia
Tlf: 87 47 13 00
ds-syd@socialraadgiverne.dk

Kontoret i Odense

Lumbyvej 11, opgang C, 2th.
Postboks 249, 5100 Odense C
Tlf: 87 47 13 00

REGION ØST

(dækker Region Hovedstaden
og Region Sjælland)
**Dansk Socialrådgiverforening
Region Øst**
Kornerups Vænge 12, 2,
4000 Roskilde
Tlf: 33 38 62 22
ds-oest@socialraadgiverne.dk

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN (Jobformidling)

FTF-A (hovedkontor)
Snorregade 15, Boks 220
0900 København C
Tlf: 70 13 13 12

PENSIONS KASSEN

PKA
Administration
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf: 39 45 45 40

For øvrige kontaktoplysninger
henvises til hjemmesiden
socialraadgiverne.dk
Se under "Om DS" eller under
"Medlemsgrupper".

KALENDER

Tilmeld dig og læs mere om arrangementerne – og se flere – på socialraadgiverne.dk/kalender. En række medlemsmøder bliver holdt online via Microsoft Teams eller som webinarer. Du får sendt et link ved tilmelding.

JUNI-SEPTEMBER

27. juni, Aarhus

Seniorer mødes til frokost på
Café Folkestedet kl. 12-14.

21. august, Aalborg

Faggruppen Professions-
højskoler og AAU holder
konference om profession
og uddannelse.

21.-23. august, Vejle

TR-grunduddannelse hold 2304.

22. august, webinar

DS Region Nord: Bliv klogere på
OK24.

22. august, webinar

DS Region Syd: Indsamling af
krav til OK24.

24.-25. august, Vejle

Fagligt Selskab for
Socialrådgivere i Børne- og
Ungdomspsykiatrien holder
seminar.
Dag 1: Udvikling af styrket sam-
arbejde mellem region
og kommune.
Dag 2: Socialpolitisk information
og faglig sparring.

26. september, Aarhus

Seniorer mødes til frokost på
Café Folkestedet kl. 12-14.

28. august, webinar

DS Region Syd holder med-
lemsmøde om krav til OK24.

29. august, Aarhus

Seniorer mødes til frokost på
Café Folkestedet kl. 12-14.

13.-14. september, Fredericia

Faggruppen Døgninstitutioner
og Opholdssteder holder det
årlige spændende seminar og
generalforsamling.

14. september, Roskilde

Sektionen for Selvstændige
Socialrådgivere holder temadag
med Lene Frølund Thomsen om
etikken som redskab til at løfte
intern og ekstern kommunika-
tion.

5% på
lønkontoen.
Hvordan
kan det lade
sig gøre?

Man skal vist eje sin egen bank for at få de fordele. Og det er ikke helt forkert. Når Lån & Spar giver 5%* i rente på lønkontoen, er det ikke, fordi vi er bedre venner med Nationalbanken end andre banker. Det er fordi, vores ejerkreds mener, at vi skal tilbyde medlemmer af DS særligt favorable vilkår.

Lån & Spar er ejet af bl.a. DS. Er du medlem, ejer du os. Derfor får du højere rente, bedre vilkår og en bestyrelse, der til hverdag varetager dine interesser som lønmodtager.

Giver det mening?
Ring 3378 1976 – eller gå på
lsb.dk/ds og book et møde.

Læs mere
om dine fordele
som medlem af
DS i en bank,
du ejer:
lsb.dk/ds

Sådan får du 5% i rente på din lønkonto

- Du er medlem af DS og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi krediteres ud fra).
- De 5% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Fra 50.001-500.000 kr. er renten 1%. Derefter er renten 1,5% på resten.
- Rentesatserne er variable og gælder pr. 13. juni 2023. Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar.
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

Læs mere på www.lsb.dk/ds

Dansk Socialrådgiverforening

Lån &
Spar

Lån & Spar Bank A/S, Cvr.nr. 13 53 85 30, Forbehold for trykfejl.

Omvendt Familiepleje

V/KLINISK PSYKOLOG JOHN FALKENBERG
OMVENDTFAMILIEPLEJE.DK

Omvendt Familiepleje – Anbringelse i eget hjem

Hvorfor samarbejde med Omvendt Familiepleje?

- Vi har 35 års erfaring med familieindsatser – via vores 'anbringelse i eget hjem' -metode
- Hurtig og professionel afklaring og vurdering af ressourcer
- Skriftlig konklusion af afklaringsforløb
- Et ressourcebesparende og familiebevarende alternativ til anbringelser

"Omvendt Familiepleje og 'Anbringelse i eget hjem'-bogen samt metoden bør alle kommuner kende til. Nogle gør nok allerede, men der er sikkert mange, der ikke gør.

Jeg har læst bogen med stor glæde, og det er en af de mest grønne og håbefulde, jeg har læst i flere år. Kæmpe tillykke med den!"

Gitte Haslebo, Haslebo & Partnere
Cand. Psych. | chefkonsulent og forfatter

"Anbringelse i eget hjem-bogen har gjort et stort indtryk på mig. Jeg er vild med dine tre hovedkomponenter: spædbarnsteknikken, ressourceægget og positiv reformulering.

Jeg er sikker på, at jeg vil komme til at anbefale din bog og dine metoder, når jeg holder foredrag om børns mentale sundhed."

Bjørn Holstein
Professor emeritus, Statens Institut for Folkesundhed
Syddansk Universitet

Kontakt os gerne, hvis du vil høre mere om vores terapeutiske indsatser og metode. Vi holder gerne et gratis oplæg om Omvendt Familieplejemetoden – evt. med deltagende familier.

Klinisk psykolog
John Falkenberg

Mobil: +45 2097 0430 / Mail: mail@johnfalkenberg.dk / Web: www.omvendtfamiliepleje.dk

Omvendt Familiepleje – Anbringelse i eget hjem handler om, hvordan man skaber store forandringer i sårbare familier med små ressourcer. Forandringer, der i mange tilfælde forebygger anbringelse uden for hjemmet. Med Omvendt Familiepleje – Anbringelse i eget hjem skaber John Falkenberg og hans behandlere ikke bare store, men også vedvarende forandringer i sårbare familier ved at fokusere på selv de mindste ressourcer i en familie. I bogen 'Anbringelse i eget hjem' fortæller John Falkenberg praksisnært om sit koncept og livsværk, som han har udviklet og forfinet gennem 35 år. Omvendt Familiepleje er med forfatterens egne ord ikke en mirakelkur. Men det er en metode, som alle, der arbejder med sårbare familier, bør give en chance, fordi konceptet kan løfte både familier og behandlere til nye højder.